

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα</u>	<u>Σελίδα</u>
	I Ανακοινώσεις	
	Συμβούλιο	
95/C 312/01	Ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συναρχόμενων στο πλαίσιο του Συμβουλίου στις 23 Οκτωβρίου 1995 σχετικά με την απάντηση των εκπαιδευτικών συστημάτων στα προβλήματα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας	1
95/C 312/02	Συμπεράσματα του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 1995	3
	Επιτροπή	
95/C 312/03	Ecu	4
95/C 312/04	Μέσες τιμές και αντιπροσωπευτικές τιμές των τύπων επιτραπέζιων οίνων στα διάφορα κέντρα εμπορίας	5
95/C 312/05	Ανακοίνωση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 95/12/EK κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/75/EOK του Συμβουλίου σχετικά με την ένδειξη κατανάλωσης ενέργειας των οικιακών ηλεκτρικών πλυντηρίων ρούχων (1)	6
95/C 312/06	Ανακοίνωση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 95/13/EK κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/75/EOK του Συμβουλίου σχετικά με την ένδειξη κατανάλωσης ενέργειας των οικιακών ηλεκτρικών στεγνωτηρίων ρούχων (1)	7
95/C 312/07	Ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων	8
95/C 312/08	Ανακοίνωση σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου σχετικά με την υπόθεση IV/34.607 — Banque Nationale de Paris — Dresdner Bank (1)	13

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
95/C 312/09	Κρατικές ενισχύσεις — C 41/95 (ex NN 83/95) — Γερμανία (1)	19
95/C 312/10	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση (1)	21
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ		
Εποπτεύουσα αρχή της ΕΖΕΣ		
95/C 312/11	Έγκριση κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 61 της συμφωνίας ΕΟΧ και το άρθρο 11 της πράξης που αναφέρεται στο σημείο 16 του παραρτήματος XV της συμφωνίας για τον ΕΟΧ — Απόφαση της Εποπτεύουσας Αρχής ΕΖΕΣ να μην προβάλλει αντιρρήσεις	22
ΕΖΕΣ-Δικαστήριο		
95/C 312/12	Σύνθεση του Δικαστηρίου ΕΖΕΣ	23
.....		
II <i>Προπαρασκευαστικές πράξεις</i>		
.....		
.....		
III <i>Πληροφορίες</i>		
Επιτροπή		
95/C 312/13	Ευρωπαϊκός όμιλος οικονομικού ενδιαφέροντος — Ανακοινώσεις που δημοσιεύθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2137/85 του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1985 — Σύσταση	24
95/C 312/14	Εξοπλισμός Η/Υ, λογισμικό και τεχνική υποστήριξη — Προκήρυξη κατακύρωσης σύμβασης	24

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ, ΣΥΝΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

στις τις 23 Οκτωβρίου 1995

σχετικά με την απάντηση των εκπαιδευτικών συστημάτων στα προβλήματα του ρατσισμού και της ξενοφοβίας

(95/C 312/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΕΡΧΟΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ:

Έχοντας υπόψη:

1. τα συμπεράσματα για το ρατσισμό και την ξενοφοβία των Ευρωπαϊκών Συμβουλίων της Κέρκυρας της 24ης και 25ης Ιουνίου 1994, του Έσπεν της 9ης και 10ης Δεκεμβρίου 1994 και των Καννών της 26ης και 27ης Ιουνίου 1995,
2. τα συμπεράσματα του Συμβουλίου της 12ης Ιουνίου 1995 σχετικά με τις συστάσεις που περιέχονται στην τελική έκθεση της 5ης Μαΐου 1995 της συμβουλευτικής επιτροπής για το πατσισμό και την ξενοφοβία, η οποία συστάθηκε κατόπιν εντολής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Κέρκυρας, και ιδίως το παράρτημά της III A, σχετικά με την έκθεση της υποεπιτροπής παιδείας και κατάρτισης,

Εκτιμώντας:

3. ότι η συνεχιζόμενη ύπαρξη ρατσιστικών και ξενοφοβικών στάσεων συνιστά στοιχείο που διαταράσσει την κοινωνική συνοχή, η ενίσχυση της οποίας αποτελεί έναν από τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
4. ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν επανειλημμένως αναγνωρίσει το σημαντικότερο ρόλο της παιδείας για την πρόληψη και την εξάλειψη ρατσιστικών και ξενοφοβικών προκαταλήψεων και στάσεων·
5. ότι το Συμβούλιο και οι αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών συνεργάζονται στο πλαίσιο του Συμβουλίου, στο ψήφισμά τους της 29ης Μαΐου 1990, υπογράμμισαν τη σημασία που έχουν για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας οι πολιτικές για τη νεολαία και την εκπαίδευση·
6. ότι το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο των Καννών τόνισε τη σπουδαιότητα των εργασιών που πραγματοποιήθηκαν από τις διάφορες επιτροπές και ομάδες εργασίας του Συμβουλίου και από τη συμβουλευτική επιτροπή και συνέστησε στην εν λόγω επιτροπή να συνεχίσει τις

εργασίες της ώστε να μελετήσει, σε στενή συνεργασία με το Συμβούλιο της Ευρώπης, τη βιωσιμότητα ενός ευρωπαϊκού παρατηρητηρίου των ρατσιστικών και ξενοφοβικών φαινομένων·

7. ότι, στα συμπεράσματά του της 30ής Μαΐου 1995, το Συμβούλιο τόνισε ότι οι δράσεις που προτείνει η συμβουλευτική επιτροπή για το ρατσισμό και την ξενοφοβία πρέπει να εξεταστούν πιο προσεκτικά στο πλαίσιο διαφόρων επί μέρους Συμβουλίων, ιδίως δε του Συμβουλίου Παιδείας·
8. ότι, σύμφωνα με τα εν λόγω συμπεράσματα, το Συμβούλιο, στη σύνοδό του της 12ης Ιουνίου 1995, συμφώνησε να αναθέσει στις αρμόδιες επιτροπές και ομάδες εργασίας τη μελέτη της εφαρμογής των προτάσεων και εισιγήσεων της συμβουλευτικής επιτροπής, και κάλεσε τα εν λόγω όργανα να λάβουν δεόντως υπόψη τις προτάσεις που θεωρούν ιδιαίτερας ενδιαφέρουσες·
9. ότι, στη σύνοδό του της 5ης Δεκεμβρίου 1994, το Συμβούλιο πραγματοποίησε μια πρώτη συζήτηση για τις εκπαιδευτικές πλευρές μιας συνολικής στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας·
10. ότι το πρόγραμμα Socrates θεμελιώνει όλες του τις δράσεις στην τήρηση της αρχής της ισότητας ευκαιριών και, στο κεφάλαιο II, δράση 2, αναφέρεται στην κοινοτική ενίσχυση διεθνών σχεδίων για την εκπαίδευση των τέκνων των διακινουμένων εργαζομένων, καθώς επίσης και των τέκνων των προσώπων που ασκούν πλανόδια επαγγέλματα, των φερεοίκων και των τσιγγάνων, και ενίσχυση της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης·
11. ότι το 1995 ανακηρύχτηκε από τα Ηνωμένα Έθνη Διεθνές Έτος της Ανεκτικότητας, και ότι το Συμβούλιο της Ευρώπης, βάσει της δήλωσης της Βιέννης της 9ης Οκτωβρίου 1993 και ως συνέχεια του ψηφίσματος της Διάσκεψης των ευρωπαίων υπουργών παιδείας στη Μαδρίτη στις 23 και 24 Μαρτίου 1994 για την αγωγή για τη δημοκρατία, τα ανθρώπινα δικαιώματα και την ανεκτικότητα, συμφώνησε να πραγματοποιήσει κατά τη

διάρκεια του 1995 και εντός του σχεδίου δράσης του ευρωπαϊκή εκστρατεία εναντίον του ρατσισμού, της ξενοφοβίας, του αντισημιτισμού και της μισαλλοδοξίας,

ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΤΟ ΑΚΟΛΟΥΘΟ ΨΗΦΙΣΜΑ:

I. Γενικές εκτιμήσεις

Ο ρόλος της εκπαίδευσης και της κατάρτισης είναι πολύ σημαντικός και περιλαμβάνει προσπάθειες σε τοπικό, εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

Θεμελιώδες καθήκον των εκπαιδευτικών συστημάτων είναι να προωθούν το σεβασμό όλων των προσώπων, ανεξαρτήτως της πολιτισμικής τους καταγωγής και των θρησκευτικών τους πεποιθήσεων. Επιπλέον, μπορούν να συμβάλουν κατά μοναδικό τρόπο στη βελτίωση των γνώσεων όσον αφορά την ευρωπαϊκή πολιτισμική ποικιλομορφία.

Η ανάπτυξη της διδασκαλίας ιδίως της ιστορίας και των επιστημών του ανθρώπου μπορεί να εντείνει τη συνειδητοποίηση της ευρωπαϊκής πολιτισμικής ποικιλομορφίας και να εξαλείψει τα στερεότυπα.

Σύμφωνα με την ευρωπαϊκή σύμβαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και τη σχετική διεθνή νομοθεσία, και ιδίως με το άρθρο 2 της σύμβασης σχετικά με τα δικαιώματα του παιδιού, όλα τα παιδιά, ανεξαρτήτως της κατάστασης των γονέων τους, έχουν δικαίωμα βασικής εκπαίδευσης.

II. Η συμβολή των εκπαιδευτικών συστημάτων στην καταπολέμηση ρατσιστικών και ξενόφοβων στάσεων

Η πολιτική, πολιτισμική και γλωσσική πολυμέρεια που χαρακτηρίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση έχει συμβάλει στην προώθηση του σεβασμού και της αξίας της διαφορετικότητας. Κατ'αυτό τον τρόπο, τόσο στους κύκλους των εκπαιδευτικών όσο και στους κοινωνικούς και πολιτικούς χώρους, η πολυμέρεια θεωρείται όλο και περισσότερο ως παράγοντας εμπλουτισμού και ως διακριτικό σημείο της Ευρώπης των πολιτών.

Εξάλλου, μέτρο της ποιότητας των εκπαιδευτικών συστημάτων σε μια πλουραλιστική κοινωνία είναι και η ικανότητά τους να διευκολύνουν την κοινωνική ένταξη των μαθητών και σπουδαστών τους. Συνεπώς, ένας σημαντικός στόχος ενός ποιοτικού εκπαιδευτικού συστήματος θα πρέπει να είναι η προαγωγή της ισότητας ευκαιριών.

Για το σκοπό αυτό, τα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συστήματα θα πρέπει να συνεχίσουν και να εντείνουν τις προσπάθειές τους για την προαγωγή μιας εκπαίδευσης με αξίες που ευνοούν στάσεις αλληλεγγύης και ανεκτικότητας καθώς και σεβασμού της δημοκρατίας και των ανθρώπινων δικαιωμάτων.

Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα μπορούν να παράσχουν πολύτιμη συμβολή στην προαγωγή του σεβασμού, της ανεκτικότητας και της αλληλεγγύης έναντι ατόμων και ομάδων διαφορετικής εθνοφυλετικής ή πολιτισμικής καταγωγής

ή θρησκευτικών πεποιθήσεων, μέσω ενεργειών όπως οι ακόλουθες:

- χρησιμοποίηση διδακτικού υλικού (εγχειρίδια, κείμενα, οπτικοακουστικά μέσα, κ.λπ.) που να αντανακλά την πολιτισμική ποικιλομορφία της ευρωπαϊκής κοινωνίας,
- ειδικές πρωτοβουλίες ένταξης με στόχο τους μαθητές και σπουδαστές οι οποίοι λόγω της κοινωνικής τους κατάστασης μπορεί να αποτελέσουν εύφορο έδαφος για ρατσιστικές και ξενόφοβες επιρροές. Ιδιαίτερα, σε περιοχές όπου παρατηρείται πιο έντονα το φαινόμενο του κοινωνικού αποκλεισμού θα πρέπει να εφαρμόζονται ειδικά προγράμματα.
- ενίσχυση των τομέων εκπαίδευσης που μπορούν να βοηθήσουν στην καλύτερη κατανόηση των χαρακτηριστικών μιας πολυπολιτισμικής κοινωνίας, όπως είναι ειδικότερα η ιστορία, οι επιστήμες του ανθρώπου και η διδασκαλία των γλωσσών,
- προαγωγή των συμπράξεων μεταξύ εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και μεταξύ μαθητών, με στόχο την προώθηση δραστηριοτήτων οι οποίες να αναχαιτίζουν την εξάπλωση ρατσιστικών και ξενόφοβων στάσεων.

Ο εκπαιδευτικός παίζει σημαντικότερο ρόλο για τη διαμόρφωση της στάσης των μαθητών από νεαρότητα ηλικία. Οι νέες προκλήσεις που συνεπάγεται η διδασκαλία παιδιών πολύ διαφορετικών κοινωνικών και πολιτισμικών προελεύσεων απαιτεί σημαντικές επαγγελματικές προσπάθειες εκ μέρους των εκπαιδευτικών. Σε αυτό το πλαίσιο, η εκπαίδευση και η διαμόρφωση των σημερινών και των αυριανών εκπαιδευτικών αποτελεί σημαντικό πεδίο συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών.

Οι ανταλλαγές εμπειριών, με σκοπό την αξιοποίηση της πολιτισμικής ποικιλομορφίας μεταξύ διάφορων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, συμβάλλουν στη βελτίωση της συνεργασίας στην εκπαίδευση.

Ο ρόλος της διεύθυνσης των σχολείων είναι ιδιαίτερα σημαντικός για την προαγωγή της αποδοχής και του σεβασμού άλλων πολιτισμών. Ωστόσο, τα σχολεία από μόνα τους δεν μπορούν να επιλύσουν τα συγκεκριμένα προβλήματα. Για το λόγο αυτό, η συνεργασία μεταξύ των σχολείων και του περιβάλλοντός τους είναι ευκαία. Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, και ιδίως τα σχολεία, μπορούν να προωθήσουν τρόπους σύμπραξης αντιπροσώπων γονέων, διδασκόντων και παιδιών, πράγμα που θα βελτιώσει την ποιότητα της διδασκαλίας στις διάφορες σχολικές δραστηριότητες και θα δώσει τη δυνατότητα στα σχολεία να είναι τόπος συνάντησης οικογενειών διαφορετικών προελεύσεων.

Τέλος, ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ:

ΚΛΑΟΥΝ τα κράτη μέλη:

1. να ενθαρρύνουν την παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης και κατάρτισης, που να επιτρέπει σε όλα τα παιδιά να αξιοποιήσουν της δυνατότητές τους και να διαδραματίσουν ένα ρόλο στην Κοινότητα,

2. να ενθαρρύνουν την ευελιξία των εκπαιδευτικών συστημάτων, ώστε να μπορούν να ανταποκρίνονται σε πολύπλοκες καταστάσεις και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να προάγουν τον πλουραλισμό των σχολικών προγραμμάτων,
3. να προωθούν καινοτομίες στην εκπαίδευση και στα σχολικά προγράμματα οι οποίες συμβάλλουν στην ανάπτυξη ιδεών όπως η ειρήνη, η δημοκρατία, ο σεβασμός και η ισότητα μεταξύ των πολιτισμών, η ανεκτικότητα, η συνεργασία κ.λπ., και να προάγουν την επεξεργασία διδακτικού υλικού σχεδιασμένου ώστε να διαδίδει στάσεις και αξίες που ευνοούν την κατανόηση και την ανεκτικότητα,
4. να ενθαρρύνουν πρωτοβουλίες για την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των σχολείων και των τοπικών τους κοινοτήτων,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΥΝ ότι σε ανακοίνωση, την οποία θα συντάξει η Επιτροπή σχετικά με τη δράση που ήδη έχει πραγματοποιηθεί υπό τα υφιστάμενα κοινοτικά προγράμματα καθώς και τις δυνατότητες για μελλοντική δράση σχετική με την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, θα υπάρχει τμήμα αφιερωμένο στην εκπαίδευση και την κατάρτιση,

ΚΑΛΟΥΝ την Επιτροπή, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη,

1. να εκμεταλλευθεί πλήρως όλα τα κοινοτικά προγράμματα που προάγουν τις σχετικές με την εκπαίδευση και κατάρτιση πλευρές του αγώνα κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, ειδικότερα όταν ενισχύουν τις πρωτοβουλίες τοπικών κοινοτήτων, και να εξασφαλίσει τη συνοχή τους,
2. να εκμεταλλευθεί ειδικότερα τα τμήματα του προγράμματος Socrates που αφορούν τα συγκεκριμένα προβλήματα, όπως τις συμπράξεις σχολικών ιδρυμάτων, τις ανταλλαγές εμπειριών για διαπολιτισμικά θέματα και την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών,
3. να βοηθήσει στην ανταλλαγή εμπειριών μέσω της συλλογής και διάδοσης πληροφοριών σχετικά με τη συμβολή των ευρωπαϊκών εκπαιδευτικών συστημάτων στην καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας και στην ένταξη ατόμων διαφορετικής εθνοφυλετικής, πολιτισμικής και θρησκευτικής προέλευσης,
4. να εξασφαλίσει την επίτευξη της κατάλληλης συνεργασίας για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας στον τομέα της εκπαίδευσης μεταξύ της Κοινότητας και διεθνών οργανισμών, ιδίως του Συμβουλίου της Ευρώπης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Οκτωβρίου 1995

(95/C 312/02)

Το Συμβούλιο έλαβε με ενδιαφέρον το έγγραφο προβληματισμού της Προεδρίας με τίτλο «Η κοινωνική συμμετοχή ως ποιοτικός παράγον κατά την προπανεπιστημιακή εκπαίδευση», διότι θίγει ένα θέμα πολύ επίκαιρο για πολλά κράτη μέλη και το οποίο αποτελεί αντικείμενο μελέτης ή πρακτικής ανάπτυξης στα κράτη αυτά.

Το Συμβούλιο κρίνει σκόπιμο να προωθήσει την ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών σε κοινοτικό επίπεδο, με σεβασμό προς τις ιδιαιτερότητες των διαφόρων εκπαιδευτικών συστημάτων, σχετικά με τη συμβολή των μεθόδων κοινωνικής συμμετοχής στην ποιότητα της εκπαίδευσης που θα μπορούσαν να πλουτίσουν την ίδια την εκπαιδευτική πραγματικότητα.

Η εν λόγω ανταλλαγή θα μπορούσε να διευκολύνει τη χάραξη κατευθυντήριων γραμμών για τις εργασίες στον τομέα αυτό σε κοινοτικό επίπεδο, όπως ιδίως η βαθύτερη γνώση των συστημάτων συμμετοχής των κρατών μελών μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών και εμπειριών, η ανάλυση των επιπτώσεων που έχουν οι διάφοροι τομείς συμμετοχής επί των διαφόρων εκπαιδευτικών συστημάτων, η μελέτη των πρωτοβουλιών εκείνων οι οποίες αναλαμβάνονται, σε κάθε χώρα, για την ενθάρρυνση της συμμετοχής στα διάφορα επίπεδα του εκπαιδευτικού συστήματος, η έναρξη μελετών για την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της εν λόγω συμμετοχής καθώς και της σχέσης που υπάρχει μεταξύ της ποιότητας της συμμετοχής και της ποιότητας της εκπαίδευσης.

Το Συμβούλιο εκφράζει την ικανοποίησή του για το ενδιαφέρον που έχει επιδείξει η Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Το Συμβούλιο καλεί την Επιτροπή να ενθαρρύνει τα κατάλληλα μέτρα όπως περιγράφονται στο πρόγραμμα Socrates (κεφάλαιο III, δράση 3.1).

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ecu (¹)

22 Νοεμβρίου 1995

(95/C 312/03)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου	38,5160	Φινλανδικό μάρκο	5,59713
Δανική κορόνα	7,25792	Σουηδική κορόνα	8,65754
Γερμανικό μάρκο	1,87346	Λίρα στερλίνα	0,853399
Δραχμή	309,962	Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	1,32917
Ισπανική πεσέτα	160,710	Δολάριο Καναδά	1,79943
Γαλλικό φράγκο	6,46374	Γιεν	134,778
Ιρλανδική λίρα	0,828039	Ελβετικό φράγκο	1,51193
Ιταλική λίρα	2113,70	Νορβηγική κορόνα	8,27008
Ολλανδικό φιορίνι	2,09783	Ισλανδική κορόνα	85,6649
Αυστριακό σελίνι	13,1814	Δολάριο Αυστραλίας	1,79327
Πορτογαλικό εσκούδο	196,052	Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	2,03923
		Ραντ Νοτίου Αφρικής	4,85047

Η Επιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματης απάντησης που διαβιβάζει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με απλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η υπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε μέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στη 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίσει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματης απάντησης και επιφέρει την εγγραφή των τιμών μετατροπής του Ecu στο δικό του τέλεξ,
- να μη διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την εγγραφή του κώδικα «ffff».

Σημείωση: Η Επιτροπή έχει επίσης θέσει σε λειτουργία τηλετύπο αυτόματης απάντησης (αριθ. 21791) και τηλεομοίτυπο αυτόματης απάντησης (αριθ. 296 10 97) που παρέχουν σε ημερήσια βάση τα δεδομένα για τον υπολογισμό των τιμών μετατροπής που εφαρμόζονται στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1971/89 (ΕΕ αριθ. L 189 της 4. 7. 1989, σ. 1).

Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 27).

Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμόζομενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ αριθ. L 311 της 30. 10. 1981, σ. 1).

Μέσες τιμές και αντιπροσωπευτικές τιμές των τύπων επιτραπέζιων οίνων στα διάφορα κέντρα εμπορίας

(95/C 312/04)

[Όπως καθορίστηκαν στις 21 Νοεμβρίου 1995 κατ' εφαρμογή του άρθρου 30 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87]

Αντιπροσωπευτικές αγορές	Ecu ανά % vol/hl	% της ΤΠ ^ο	Αντιπροσωπευτικές αγορές	Ecu ανά % vol/hl	% της ΤΠ ^ο
<i>R I Τιμή προσανατολισμού *</i>	3,828		<i>A I Τιμή προσανατολισμού *</i>	3,828	
Ηράκλειο	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Αθήνα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Πάτρα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Ηράκλειο	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Requena	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Πάτρα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Reus	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Alcázar de San Juan	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Villafranca del Bierzo	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Almendralejo	3,329	87 %
Bastia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Medina del Campo	4,540	119 %
Béziers	4,177	109 %	Ribadavia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Montpellier	4,122	108 %	Vilafranca del Penedés	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Narbonne	4,160	109 %	Villar del Arzobispo	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)	
Nîmes	4,175	109 %	Villarrobledo	3,391	89 %
Perpignan	3,951	103 %	Bordeaux	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Asi	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Nantes	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Firenze	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)		Bari	3,465	91 %
Lecce	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Cagliari	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Pescara	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Chieti	3,696	97 %
Reggio Emilia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)		Ravenna (Lugo, Faenza)	4,389	115 %
Treviso	4,851	127 %	Trapani (Alcamo)	3,280	86 %
Verona (για τα τοπικά κρασιά)	5,544	145 %	Treviso	5,198	136 %
Αντιπροσωπευτική τιμή	4,194	110 %	Αντιπροσωπευτική τιμή	3,893	102 %
<i>R II Τιμή προσανατολισμού *</i>	3,828				
Ηράκλειο	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Πάτρα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Calatayud	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Falset	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Jumilla	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Navalcarnero	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)				
Requena	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Toro	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Villena	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		<i>A II Τιμή προσανατολισμού *</i>	82,810	
Bastia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Rheinpfalz (Oberhaardt)	68,877	83 %
Brignoles	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Rheinhessen (Hügelland)	73,367	89 %
Bari	3,465	91 %	Η οιοπαραγωγική περιοχή του		
Barletta	3,465	91 %	Luxembourg Moselle	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Cagliari	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Αντιπροσωπευτική τιμή	72,013	87 %
Lecce	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Taranto	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		<i>A III Τιμή προσανατολισμού *</i>	94,57	
Αντιπροσωπευτική τιμή	3,465	91 %	Mosel-Rheingau	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
	Ecu/hl		Η οιοπαραγωγική περιοχή του		
<i>R III Τιμή προσανατολισμού *</i>	62,15		Luxembourg Moselle	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	103	166 %	Αντιπροσωπευτική τιμή	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	

(1) Δήλωση της τιμής η οποία δεν ελήφθη υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2682/77.

* Εφαρμοστέα επιπλέον από την 1η Φεβρουαρίου 1995.

ο ΤΠ = Τιμή προσανατολισμού.

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 95/12/ΕΚ κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την ένδειξη κατανάλωσης ενέργειας των οικιακών ηλεκτρικών πλυντηρίων ρούχων ⁽¹⁾

(95/C 312/05)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(Δημοσίευση των τίτλων και των κωδικών των εναρμονισμένων προτύπων βάσει της οδηγίας)

OEN ⁽¹⁾	Κωδικός	Τίτλος του εναρμονισμένου προτύπου	Ημερομηνία κυρώσεως
CENELEC	EN 60456 + A11	Ηλεκτρικά πλυντήρια ρούχων για οικιακή χρήση — Μέθοδοι μέτρησης των χαρακτηριστικών λειτουργίας	1995

⁽¹⁾ OEN: ΕΟΤ Ευρωπαϊκοί Οργανισμοί Τυποποίησης.

CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles, τηλ. (32-2) 550 08 11, τέλεφαξ (32-2) 550 08 19.

CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bruxelles, τηλ. (32-2) 519 68 71, τέλεφαξ (32-2) 519 69 19.

ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex France, τηλ. (33) 92 94 42 12, τέλεφαξ (33) 93 65 47 16.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:

- Κάθε αίτηση για παροχή πληροφοριών σχετικά με τα πρότυπα πρέπει να απευθύνεται είτε στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης είτε στους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης των οποίων ο κατάλογος επισυνάπτεται ως παράρτημα στην οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/10/ΕΚ ⁽³⁾.
- Η δημοσίευση των στοιχείων αυτών στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* δεν σημαίνει ότι τα πρότυπα είναι διαθέσιμα σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες.
- Η Επιτροπή εξασφαλίζει την ενημέρωση του παρόντος καταλόγου.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 136 της 21. 6. 1995.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 100 της 19. 4. 1994, σ. 30.

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο πλαίσιο της εφαρμογής της οδηγίας 95/13/ΕΚ κατ' εφαρμογή της οδηγίας 92/75/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με την ένδειξη κατανάλωσης ενέργειας των οικιακών ηλεκτρικών στεγνωτηρίων ρούχων⁽¹⁾

(95/C 312/06)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(Δημοσίευση των τίτλων και των κωδικών των εναρμονισμένων προτύπων βάσει της οδηγίας)

OEN ⁽¹⁾	Κωδικός	Τίτλος του εναρμονισμένου προτύπου	Ημερομηνία κωδικοποίησης
CENELEC	EN 61121 + A11	Μέθοδοι μέτρησης των χαρακτηριστικών λειτουργίας των στεγνωτηρίων ρούχων για οικιακή χρήση	1995

⁽¹⁾ OEN: ΕΟΤ Ευρωπαϊκοί Οργανισμοί Τυποποίησης.

CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles, τηλ. (32-2) 550 08 11, τэлеφας (32-2) 550 08 19.

CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bruxelles, τηλ. (32-2) 519 68 71, τэлеφας (32-2) 519 69 19.

ETSI: BP 152, F-06561 Valbonne Cedex France, τηλ. (33) 92 94 42 12, τэлеφας (33) 93 65 47 16.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:

- Κάθε αίτηση για παροχή πληροφοριών σχετικά με τα πρότυπα πρέπει να απευθύνεται είτε στους ευρωπαϊκούς οργανισμούς τυποποίησης είτε στους εθνικούς οργανισμούς τυποποίησης των οποίων ο κατάλογος επισυνάπτεται ως παράρτημα στην οδηγία 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 94/10/ΕΚ⁽³⁾.
- Η δημοσίευση των στοιχείων αυτών στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* δεν σημαίνει ότι τα πρότυπα είναι διαθέσιμα σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες.
- Η Επιτροπή εξασφαλίζει την ενημέρωση του παρόντος καταλόγου.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 136 της 21. 6. 1995.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 109 της 26. 4. 1983, σ. 8.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 100 της 19. 4. 1994, σ. 30.

Ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων

(95/C 312/07)

Στόχος της παρούσας ανακοίνωσης είναι η παροχή οδηγιών για τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων. Σε καμία περίπτωση η ανακοίνωση δεν περιορίζει τα δικαιώματα των κρατών μελών, των ιδιωτών ή των επιχειρήσεων βάσει του κοινοτικού δικαίου και δεν προδικάζει οποιαδήποτε ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου εκ μέρους του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Τέλος, δεν προτίθεται να παρέμβει καθ' οιονδήποτε τρόπο στην άσκηση των καθηκόντων των εθνικών δικαστηρίων.

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η κατάργηση των εσωτερικών συνόρων μεταξύ κρατών μελών επιτρέπει στις επιχειρήσεις της Κοινότητας να διευρύνουν τις δραστηριότητές τους στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς καθώς και στους καταναλωτές να επωφελούνται από την ενίσχυση του ανταγωνισμού. Τα πλεονεκτήματα αυτά δεν πρέπει να διακυβευθούν με την αδικαιολόγητη χορήγηση ενισχύσεων στις επιχειρήσεις. Η υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς επιβεβαιώνει τη σημασία της κοινοτικής πολιτικής του ανταγωνισμού.
2. Το Δικαστήριο εξέδωσε πολλές σημαντικές αποφάσεις σχετικά με την ερμηνεία και την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ. Αρμόδιο για να αποφαινόμαστε επί των προσφυγών ιδιωτών κατά αποφάσεων της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων είναι στο εξής το Πρωτοδικείο και θα συμβάλει κατά τον τρόπο αυτό στην ανάπτυξη της σχετικής νομολογίας. Η Επιτροπή έχει αρμοδιότητα για την καθημερινή εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού, υπό τον έλεγχο του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οι δημόσιες αρχές και τα εθνικά δικαστήρια, καθώς και τα κοινοτικά δικαιοδοτικά όργανα και η Επιτροπή αναλαμβάνουν καθ' ιδίαν ευθύνη για την τήρηση των κοινοτικών κανόνων στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, σύμφωνα με τις αρχές που απορρέουν από τη νομολογία του Δικαστηρίου.
3. Η άρτια εφαρμογή της πολιτικής του ανταγωνισμού στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς ενδέχεται να απαιτεί αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών δικαστηρίων. Η ανακοίνωση εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή προτίθεται να συνδράμει τα εθνικά δικαστήρια, με τη θέσπιση μιας στενότερης συνεργασίας για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 σε ατομικές υποθέσεις. Συχνά διατυπώνονται κριτικές ότι οι τελικές αποφάσεις της Επιτροπής στις υποθέσεις κρατικών ενισχύσεων εκδίδονται όταν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού έχουν ήδη θίξει τα συμφέροντα τρίτων. Εάν η Επιτροπή εξακολουθήσει να μην

είναι σε θέση να ενεργεί γρήγορα για τη διαφύλαξη των συμφερόντων τρίτων σε αυτού του είδους τις υποθέσεις, τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να έχουν μεγαλύτερη δυνατότητα να αντιμετωπίζουν τις παραβάσεις της τελευταίας φράσης του άρθρου 93 παράγραφος 3.

II. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ (1)

4. Η Επιτροπή είναι η διοικητική αρχή που έχει αρμοδιότητα για την εφαρμογή και ανάπτυξη της πολιτικής του

(1) Το Δικαστήριο περιέγραψε ως ακολούθως τους ρόλους της Επιτροπής και των εθνικών δικαστηρίων:

- «9. Όσον αφορά τον ρόλο της Επιτροπής, το Δικαστήριο, αποφάνθηκε, με την απόφαση της 22ας Μαρτίου 1977 στην υπόθεση 78/96 Steinlike και Weinlig (Rec. 1977, σ. 595, σκέψη 9), ότι η συνθήκη, προβλέποντας στο άρθρο 93 τη διαρκή εξέταση και τον έλεγχο των ενισχύσεων εκ μέρους της Επιτροπής, έχει την έννοια ότι η διαπίστωση του ασυμβίβαστου μιας ενισχύσεως με την κοινή αγορά γίνεται, υπό τον έλεγχο του Δικαστηρίου, σύμφωνα με την προσηκουσα διαδικασία, η εφαρμογή της οποίας εμπύπτει στην αρμοδιότητα της Επιτροπής.
10. Όσον αφορά τα εθνικά δικαστήρια, με την ίδια απόφαση το Δικαστήριο έκρινε ότι τα εν λόγω δικαστήρια μπορούν να επιλαμβάνονται διαφορών οι οποίες τα υποχρεώνουν να ερμηνεύσουν και να εφαρμόσουν την έννοια της ενισχύσεως, η οποία περιέχεται στο άρθρο 92 προκειμένου να κρίνουν αν ένα κρατικό μέτρο που ελήφθη χωρίς να τηρηθεί η διαδικασία προηγουμένου ελέγχου του άρθρου 93 παράγραφος 3 έπρεπε να είχε υποβληθεί στη διαδικασία αυτή.
11. Η επέμβαση των εθνικών δικαστηρίων καθίσταται δυνατή λόγω του άμεσου αποτελέσματος που αναγνωρίζεται στην τελευταία φράση της παραγράφου 3 του άρθρου 93 της συνθήκης. Συναφώς, το Δικαστήριο με την απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 1973 στην υπόθεση 120/73 Lorenz (Rec. 1973, σ. 1471), έκρινε ότι η δυνατότητα άμεσης εφαρμογής, η οποία προβλέπεται από το άρθρο αυτό, ισχύει για κάθε ενίσχυση που εφαρμόζεται χωρίς σχετική γνωστοποίηση - σε περίπτωση γνωστοποίησης, ισχύει το ίδιο κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής φάσεως και, αν η Επιτροπή κινήσει τη διαδικασία της καθ' αντιδικία εξετάσεως του ζητήματος, μέχρι τη λήψη της τελικής αποφάσεως.
14. ... ότι ο κεντρικός και αποκλειστικός ρόλος που επιφυλάσσουν τα άρθρα 92 και 93 της συνθήκης, στην Επιτροπή όσον αφορά την αναγνώριση του τυχόν ασυμβίβαστου ορισμένης ενισχύσεως με την κοινή αγορά είναι ριζικά διαφορετικός από τον ρόλο των εθνικών δικαστηρίων όσον αφορά τη διασφάλιση των δικαιωμάτων τα οποία οι διοικούμενοι αρνούνται από το έμμεσο αποτέλεσμα της απαγορεύσεως που προβλέπεται στην τελευταία φράση του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Ενώ η Επιτροπή υποχρεούται, να εξετάζει κατά πόσον η σχεδιαζόμενη ενίσχυση συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, τα εθνικά δικαστήρια απλώς διασφαλίζουν μέχρι τη λήψη της τελικής αποφάσεως από την Επιτροπή, τα δικαιώματα των διοικουμένων σε περίπτωση τυχόν παραβάσεως, εκ μέρους των εθνικών αρχών, της απαγορεύσεως του άρθρου 93 παράγραφος 3 τελευταία φράση της συνθήκης».

Απόφαση στην υπόθεση C-354/90, Fédération nationale du commerce extérior des produits alimentaires και Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon κατά Γαλλίας (1991) Συλλογή I-5505, 5527 (σκέψεις 9 έως 11), 5528 (σκέψη 14).

ανταγωνισμού στο πλαίσιο του κοινοτικού συμφέροντος. Τα εθνικά δικαστήρια είναι αρμόδια για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων και την τήρηση των υποχρεώσεων, συνήθως κατόπιν αιτήσεως ιδιωτών. Η Επιτροπή οφείλει να εξετάζει όλα τα μέτρα ενισχύσεων που εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 1 ώστε να εκτιμήσει το συμβιβασμό τους προς την κοινή αγορά. Τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να ελέγχουν τη συμμόρφωση των κρατών μελών προς τους διαδικαστικούς κανόνες.

5. Η τελευταία φράση του άρθρου 93 παράγραφος 3 (που αναφέρεται παρακάτω με έντονα τυπογραφικά στοιχεία) έχει άμεσο αποτέλεσμα επί των εννόμων τάξεων των κρατών μελών:

«Η Επιτροπή ενημερώνεται εγκαίρως περί των σχεδίων που αποβλέπουν να θεσπίσουν ή να τροποποιήσουν τις ενισχύσεις, ώστε να δύναται να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Αν κρίνει, ότι το σχέδιο ενισχύσεως δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, κατά το άρθρο 92, κινεί αμελλητί τη διαδικασία που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο. **Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν δύναται να εφαρμόσει τα σχεδιαζόμενα μέτρα πριν η Επιτροπή καταλήξει σε τελική απόφαση.**»

6. Η απαγόρευση της εκτέλεσης που προβλέπεται από το άρθρο 93 παράγραφος 3 εκτείνεται σε οποιαδήποτε ενίσχυση εκτελεσθεί χωρίς να έχει κοινοποιηθεί⁽²⁾ και σε περίπτωση κοινοποίησης, ισχύει κατά την προκαταρκτική φάση και εάν η Επιτροπή κινήσει τη διαδικασία της κατ' αντιδικία εξετάσεως του ζητήματος, μέχρι τη λήψη τελικής αποφάσεως⁽³⁾.

7. Ασφαλώς, ένα δικαστήριο θα πρέπει να εξετάσει εάν τα «προβλεπόμενα μέτρα» αποτελούν κρατική ενίσχυση δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 1⁽⁴⁾, προτού εκδώσει απόφαση σύμφωνα με τις διατάξεις της τελευταίας φράσης του άρθρου 93 παράγραφος 3. Οι αποφάσεις της Επιτροπής και η νομολογία του Δικαστηρίου εκδηλώνουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το σημαντικό αυτό θέμα. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο πρέπει να ερμηνεύει την έννοια της κρατικής ενίσχυσης ευρέως, κατά τρόπο ώστε να καλύπτει όχι μόνον τις επιδοτήσεις αλλά επίσης τις φορολογικές ελαφρύνσεις και

τις επενδύσεις που χρηματοδοτούνται με κρατικούς πόρους, οι οποίες πραγματοποιούνται κάτω από συνθήκες υπό τις οποίες ένας ιδιώτης θα είχε αρνηθεί την επένδυση⁽⁵⁾.

Η ενίσχυση πρέπει να προέρχεται από το «κράτος», έννοια που περιλαμβάνει όλες τις βαθμίδες, εκφάνσεις και μορφές της δημόσιας διοίκησης⁽⁶⁾. Η ενίσχυση πρέπει να ευνοεί ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένες παραγωγές, πράγμα που επιτρέπει τη διάκριση των κρατικών ενισχύσεων στις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 92 παράγραφος 1 από τα γενικά μέτρα που δεν εμπίπτουν το εν λόγω άρθρο⁽⁷⁾. Για παράδειγμα, τα μέτρα που δεν έχουν ούτε ως στόχο ούτε ως αποτέλεσμα την προώθηση ορισμένων επιχειρήσεων ή της παραγωγής ορισμένων προϊόντων, ή τα οποία εφαρμόζονται στα πρόσφατα βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που δεν έχουν σχέση με τον τόπο, τον τομέα ή την επιχείρηση στην οποία απασχολείται ο δικαιούχος, δεν θεωρούνται κρατική ενίσχυση.

8. Μόνον η Επιτροπή έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί εάν μία κρατική ενίσχυση είναι «συμβιβάσιμη προς την κοινή αγορά», ήτοι εάν εγκρίνεται η χορήγησή της.
9. Κατά την εφαρμογή του άρθρου 92 παράγραφος 1, τα εθνικά δικαστήρια μπορούν ασφαλώς να ζητήσουν από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί προδικαστικών ζητημάτων, όπως το προβλέπει το άρθρο 177 της συνθήκης ΕΚ και υπό ορισμένες προϋποθέσεις υποχρεούνται να το πράξουν. Επίσης μπορούν να ζητήσουν τη βοήθεια της Επιτροπής, ζητώντας της να τους παράσχει «νομικά ή οικονομικά στοιχεία», σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση Δηλιμίτης⁽⁸⁾, σχετικά με το άρθρο 85 της συνθήκης ΕΚ.

⁽²⁾ Η ιδέα αυτή διατυπώθηκε πρόσφατα από το Γενικό Εισαγγελέα Jacob στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-278/92 έως C-280/92, Ισπανία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο σημείο 28: «... κρατική ενίσχυση χορηγείται οσάκις ένα κράτος μέλος διαθέτει σε μία επιχείρηση χρηματοοικονομικά μέσα, τα οποία, κατά την κανονική πορεία των πραγμάτων, δεν θα παρείχε ιδιώτης επενδυτής κατ' εφαρμογήν συνήθων εμπορικών κριτηρίων και ανεξαρτήτως άλλων σκέψεων κοινωνικού, πολιτικού ή φιλανθρωπικού χαρακτήρα.»

⁽³⁾ Το Δικαστήριο στην υπόθεση 290/83, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 1985, 439, 449 (σημείο 14) ορίζει ότι «... το άρθρο 92 αφορά το σύνολο των κρατικών ενισχύσεων ή των ενισχύσεων που χορηγούνται με κρατικούς πόρους, χωρίς να συντρέχει λόγος διακρίσεως μεταξύ ενισχύσεως που χορηγείται απευθείας από το κράτος ή από δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς που το τελευταίο ιδρύει ή ορίζει ως υπεύθυνους για τη διαχείριση της ενίσχυσης».

⁽⁴⁾ Ο Γενικός Εισαγγελέας κ. Darmon διατυπώνει σαφώς την εν λόγω διάκριση στις προτάσεις του στην υπόθεση Sloman Neptun, Συλλογή 1993, I-887.

⁽⁵⁾ Απόφαση στην υπόθεση C-234/89, Στ. Δηλιμίτης κατά Henninger Bräu, Συλλογή 1991, I-935· ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών δικαστηρίων για την εφαρμογή των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΟΚ, ΕΕ αριθ. C 39 του 1993, σ. 6. Βλέπε προτάσεις του Γενικού Εισαγγελέα Lenz στην υπόθεση C-44/93, ανωτέρω υποσημείωση 2 (σκέψη 106). Βλέπε επίσης την υπόθεση C-2/88 Imm, Zwartveld Συλλογή 1990, I-3365 και I-4405 «... τα κοινοτικά όργανα είναι υποχρεωμένα να συνεργάζονται με τις δικαστικές αρχές των κρατών μελών που είναι επιφορτισμένες με τη μέριμνα της εφαρμογής και της τήρησεως του κοινοτικού δικαίου εντός της εθνικής έννομης τάξης» (σ. 4410-σκέψη 10).

⁽²⁾ Με εξαίρεση τις «υφιστάμενες» ενισχύσεις που μπορούν να εκτελεστούν ενόσω η Επιτροπή δεν έχει αποφανθεί εάν είναι ασυμβίβαστες προς την κοινή αγορά· βλέπε αποφάσεις στην υπόθεση C-387/92, Banco de Crédito Industrial, στο εξής Banco Exterior de España κατά Ayuntamiento de Valencia, Συλλογή 1994, I-877 και στην υπόθεση C-44/93, Namur-Les Assurances du Crédit κατά Office National du Ducroire και Βελγίου, Συλλογή 1994, I-3829.

⁽³⁾ Υπόθεση C-354/90, βλέπε υποσημείωση 1, σ. 5527, σημείο 11.

⁽⁴⁾ Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση 78/76, Steinlike and Weinlig κατά Γερμανίας, Συλλογή 1977, σ. 595, σημείο 14: «... ένα εθνικό δικαστήριο ενδέχεται να πρέπει να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει την περιλαμβανόμενη στο άρθρο 92 έννοια της ενισχύσεως, για να κρίνει αν ένα κρατικό μέτρο που ελήφθη χωρίς να τηρηθεί η προβλεπόμενη στο άρθρο 93 παράγραφος 3 διαδικασία προηγούμενου ελέγχου έπρεπε να είχε υποβληθεί στη διαδικασία αυτή.»

10. Ο εθνικός δικαστής έχει ως αποστολή να διαφυλάττει τα δικαιώματα τα οποία αντλούν οι ιδιώτες από το άμεσο αποτέλεσμα της απαγόρευσης που θεσπίζεται στην τελευταία φράση του άρθρου 93 παράγραφος 3. Ο δικαστής οφείλει να κάνει χρήση όλων των κατάλληλων μέσων και να εφαρμόσει όλες τις προσήκουσες διατάξεις του εθνικού δικαίου για να διατηρήσει το άμεσο αποτέλεσμα της εν λόγω υποχρέωσης την οποία επιβάλλει η συνθήκη στα κράτη μέλη⁽⁹⁾. Ένα εθνικό δικαστήριο οφείλει, στην εκδίκαση υποθέσεως η οποία εμπέπει στη δικαιοδοσία του, να εφαρμόζει το κοινοτικό δίκαιο στο σύνολό του και να προστατεύει τα δικαιώματα που παρέχει στους δικαιούμενους το δίκαιο αυτό· κατά συνέπεια πρέπει να μην εφαρμοσθεί οποιαδήποτε διάταξη του εθνικού δικαίου που αντίκειται σε αυτό, είτε προηγήθηκε είτε ακολούθησε την έκδοση του κοινοτικού κανόνα⁽¹⁰⁾. Ο δικαστής δύναται, εφόσον είναι απαραίτητο και σύμφωνα με τις αρχές που διατύπωσε το Δικαστήριο⁽¹¹⁾, να διατάζει προσωρινά μέτρα, π.χ. αναστολή καταβολής ή επιστροφή των παρανόμως καταβληθέντων ποσών και να χορηγεί αποζημιώσεις στους ζημιωθέντες.

11. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η πλήρης αποτελεσματικότητα των κοινοτικών κανόνων θα ετίθετο σε αμφισβήτηση και η προστασία των δικαιωμάτων τα οποία αναγνωρίζουν θα αποδυναμωνόταν εάν οι ιδιώτες δεν είχαν τη δυνατότητα να επιδιώκουν αποκατάσταση των ζημιών, εφόσον θίγονται τα δικαιώματά τους λόγω παράβασης του κοινοτικού δικαίου για την οποία είναι υπαίτιο ένα κράτος μέλος⁽¹²⁾. η αρχή της ευθύνης του κράτους για τις ζημιές που προκλήθηκαν σε ιδιώτες λόγω παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου απορρέει

από τη συνθήκη⁽¹³⁾. όταν το εθνικό δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται μιας διαφοράς σχετικής με το κοινοτικό δίκαιο, εκτιμά ότι το μόνο εμπόδιο που συναντά στο να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων είναι κάποιος κανόνας εθνικού δικαίου, πρέπει να μην εφαρμόσει τον εν λόγω κανόνα⁽¹⁴⁾.

12. Οι αρχές αυτές εφαρμόζονται στην περίπτωση παραβίασης των κοινοτικών κανόνων του ανταγωνισμού. Οι ιδιώτες και οι επιχειρήσεις πρέπει να έχουν πρόσβαση σε όλους τους οικονομικούς κανόνες και όλα τα ένδικα μέσα που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, υπό τους ίδιους όρους προς αυτούς που θα συνέτρεχαν στην περίπτωση συγκρίσιμης παραβίασης του εθνικού δικαίου. Αυτή η ισότητα μεταχείρισης αφορά όχι μόνο την οριστική διαπίστωση μιας παράβασης του κοινοτικού δικαίου, που έχει άμεση εφαρμογή, αλλά εκτείνεται επίσης σε όλα τα μέσα που δύνανται να συμβάλουν στη διασφάλιση μιας αποτελεσματικής έννομης προστασίας.

III. ΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

13. Η εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού εκ μέρους των εθνικών δικαστηρίων παρουσιάζει σημαντικά πλεονεκτήματα για τους ιδιώτες και τις επιχειρήσεις. Η Επιτροπή δεν μπορεί να χορηγεί αποζημίωση για αποκατάσταση ζημιών που προκλήθηκαν λόγω παραβάσεως του άρθρου 93 παράγραφος 3. Μόνο τα εθνικά δικαστήρια έχουν σχετική αρμοδιότητα. Τα εθνικά δικαστήρια μπορούν εν γένει να λαμβάνουν προσωρινά μέτρα και να διατάζουν την παύση των παραβάσεων γρήγορα. Ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, υπάρχει δυνατότητα να ασκηθούν παράλληλα δύο προσφυγές, η μία δυνάμει του κοινοτικού δικαίου και η άλλη δυνάμει του εθνικού δικαίου, πράγμα που δεν είναι δυνατό στο πλαίσιο μιας διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής. Εξάλλου, τα δικαστήρια μπορούν να απαλλάσσουν από την καταβολή δικαστικών εξόδων τους νικήσαντες διαδίκους, πράγμα το οποίο αποκλείεται στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας ενώπιον της Επιτροπής.

IV. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 93 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 3

14. Τα κράτη μέλη οφείλουν να κοινοποιούν στην Επιτροπή οποιοδήποτε σχέδιο αφορά τη χορήγηση ενίσχυσης ή την τροποποίηση καθεστώτος ενισχύσεων που έχει ήδη εγκριθεί. Αυτό ισχύει επίσης για τις ενισχύσεις που δύνανται να εγκριθούν αυτομάτως, δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 2 εφόσον η Επιτροπή εξακριβώσει ότι πληρούνται οι απαιτούμενοι όροι. Μοναδική εξαίρεση στην εν λόγω υποχρέωση κοινοποίησης υφίσταται για τις ενισχύσεις που ταξινομούνται

⁽⁹⁾ Όπως αποφάνθηκε το Δικαστήριο στην υπόθεση C-354/90, βλέπε υποσημείωση 1, σ. 5528, σκέψη 12: «... το κύρος των πράξεων εφαρμογής των μέτρων ενισχύσεως επηρεάζεται από τη μη τήρηση, εκ μέρους των εθνικών αρχών, της τελευταίας φράσεως της παραγράφου 3 του άρθρου 93 της συνθήκης. Τα εθνικά δικαστήρια οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούμενους που μπορούν να επικαλεσθούν την εν λόγω παράβαση ότι θα συναχθούν όλες οι συνέπειες, κατά το εθνικό τους δίκαιο, όσον αφορά τόσο το κύρος των πράξεων εφαρμογής των μέτρων ενισχύσεως όσο και την αναζήτηση των χρηματικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν κατά παράβαση της διατάξεως αυτής ή ενδεχομένων προσωρινών μέτρων».

⁽¹⁰⁾ Απόφαση στην υπόθεση 106/77, Amministrazione delle Finanze dello Stato κατά Simmenthal, Συλλογή 1978, σ. 629, 644 (σκέψη 21). Βλέπε επίσης The Queen κατά Secretary of State for Transport, ex parte: Factorame Ltd. et al., Συλλογή 1990, I-2433, 2475.

⁽¹¹⁾ Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-6/90 και C-9/90, Andrea Francovich και λοιποί κατά Ιταλίας, Συλλογή 1991, I-5357. Άλλες σημαντικές υποθέσεις που εκκρεμούν ενώπιον του Δικαστηρίου σχετικά με την αρμοδιότητα εθνικών δικαστηρίων για την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου: υπόθεση C-48/93, The Queen κατά Secretary of State for Transport, ex parte: Factorame Ltd. and others, ΕΕ αριθ. C 94 της 3.4.1993, σ. 94· υπόθεση C-46/93, Brasserie du Pêcheur SA κατά Γερμανίας, ΕΕ αριθ. C 92 της 2.4.1993, σ. 4· υπόθεση C-312/93, SCS Peterbroeck, Van Campenhout & Cie κατά βελγικού κράτους, ΕΕ αριθ. C 189 της 13.7.1993, σ. 9· υποθέσεις C-430 και C-431/93, J. Van Schindel and J.N.C. Van Veen κατά Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten, ΕΕ αριθ. C 338 της 15.12.1993, σ. 10.

⁽¹²⁾ Francovich, υποσημείωση 11, σ. 5414 (σκέψη 33).

⁽¹³⁾ Francovich, υποσημείωση 11, σ. 5414 (σκέψη 35).

⁽¹⁴⁾ The Queen κατά Secretary of State for Transport, ex parte: Factorame Ltd και λοιποί, βλέπε υποσημείωση 10, σ. 2475.

- ως «de minimis», στο βαθμό που το ποσό που χορηγείται είναι πολύ μικρό ώστε να επηρεάσει αισθητά τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών και κατά συνέπεια δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92 παράγραφος 1⁽¹⁵⁾.
15. Υποβάλλονται στην Επιτροπή κοινοποιήσεις καθεστώτων με τη μορφή γενικών προγραμμάτων ενισχύσεων, καθώς και σχεδίων χορήγησης ενισχύσεων υπέρ μεμονωμένων επιχειρήσεων. Αφ' ης στιγμής η Επιτροπή εγκρίνει ένα καθεστώς ενισχύσεων, καταρχήν δεν είναι απαραίτητο να κοινοποιηθεί η χορήγηση ενισχύσεως για μεμονωμένα σχέδια στο πλαίσιο του εν λόγω καθεστώτος. Πάντως, ορισμένοι κώδικες ενισχύσεων ή ορισμένα ρυθμιστικά πλαίσια που αφορούν ειδικούς τομείς ή κατηγορίες ενισχύσεων προβλέπουν ατομική κοινοποίηση οποιασδήποτε χορήγησης ενίσχυσης ή οποιουδήποτε ποσού υπερβαίνει ένα συγκεκριμένο όριο. Σε ορισμένες περιπτώσεις προβλέπεται κοινοποίηση ειδικά κατά την έγκριση ενός καθεστώτος. Τα κράτη μέλη οφείλουν να κοινοποιούν τις ενισχύσεις τις οποίες προτίθενται να χορηγήσουν, πέραν του πλαισίου ενός συγκεκριμένου καθεστώτος. Απαιτείται η κοινοποίηση των προβλεπόμενων μέτρων, περιλαμβανομένων των σχεδίων που αφορούν μεταφορές δημοσίων πόρων σε επιχειρήσεις του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα, που δύνανται να περιλαμβάνουν στοιχεία ενίσχυσης δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 1.
16. Το πρώτο ζήτημα που οφείλουν να εξετάσουν τα εθνικά δικαστήρια στο πλαίσιο αγωγής που ασκείται δυνάμει της τελευταίας φράσης του άρθρου 93 παράγραφος 3 είναι κατά πόσον το εν λόγω μέτρο αποτελεί νέα ή ήδη υπάρχουσα κρατική ενίσχυση δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1. Το δεύτερο ζήτημα είναι να καθορίσουν εάν το μέτρο έχει κοινοποιηθεί χωριστά ή στο πλαίσιο ενός καθεστώτος και εάν ναι, κατά πόσον η Επιτροπή διέθετε επαρκές χρονικό διάστημα για να λάβει απόφαση⁽¹⁶⁾.
17. Όσον αφορά τα καθεστώτα ενισχύσεων, το Δικαστήριο θεωρεί «επαρκές χρονικό διάστημα» την περίοδο δύο μηνών, μετά την παρέλευση της οποίας το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δύναται, αφού υποβάλλει προηγούμενη κοινοποίηση στην Επιτροπή, να εφαρμόσει το κοινοποιηθέν μέτρο⁽¹⁷⁾. Η Επιτροπή συντέμνει ίδια πρωτοβουλία την εν λόγω προθεσμία σε 30 εργάσιμες ημέρες για τις ατομικές περιπτώσεις και 20 εργάσιμες ημέρες βάσει της «ταχείας» διαδικασίας. Οι προθεσμίες αυτές αρχίζουν να τρέχουν από τη στιγμή που η Επιτροπή έχει διασφαλίσει ότι οι υποβληθείσες πληροφορίες εκ μέρους του κράτους μέλους είναι επαρκείς για να της επιτρέψουν να λάβει απόφαση⁽¹⁸⁾.
18. Εάν η Επιτροπή αποφασίσει να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 η απαγόρευση εκτέλεσης του μέτρου ενίσχυσης εφαρμόζεται μέχρις ότου η Επιτροπή λάβει θετική απόφαση. Στην περίπτωση μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων, δεν καθορίζεται καμία προθεσμία για τη διαδικασία λήψεως αποφάσεως της Επιτροπής, η οποία οφείλει να ενεργεί το συντομότερο δυνατό. Η ενίσχυση δεν μπορεί να χορηγηθεί προτού η Επιτροπή λάβει τελική απόφαση.
19. Εάν η Επιτροπή δεν έχει αποφανθεί σχετικά με ένα μέτρο ενίσχυσης, τα εθνικά δικαστήρια εξακολουθούν να έχουν την ευχέρεια να αναφέρονται, για την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, στη νομολογία του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου, καθώς και τις αποφάσεις της Επιτροπής. Η Επιτροπή δημοσίευσε πολλές γενικές ανακοινώσεις που μπορούν να χρησιμεύσουν στον τομέα αυτό⁽¹⁹⁾.
20. Έτσι, τα εθνικά δικαστήρια θα έπρεπε να είναι σε θέση να αποφαινούνται περί της νομιμότητας ή μη ενός μέτρου δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 3. Όταν τα εθνικά δικαστήρια εκφράζουν αμφιβολίες, μπορούν και σε ορισμένες περιπτώσεις οφείλουν και να προσφύγουν στο Δικαστήριο, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 177.
21. Όταν τα εθνικά δικαστήρια εκδίδουν απόφαση με την οποία αναγνωρίζεται η μη τήρηση των διατάξεων του άρθρου 93 παράγραφος 3 οφείλουν να διαπιστώσουν ότι το εν λόγω μέτρο παραβιάζει το κοινοτικό δίκαιο και να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων των ιδιωτών και των επιχειρήσεων.

V. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΟΥΝ ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

22. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε⁽²⁰⁾ ότι ένα εθνικό δικαστήριο δεσμεύεται από απόφαση της Επιτροπής η οποία απευθύνεται σε ένα κράτος μέλος βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 2 όταν ο αποδέκτης της εν λόγω ενίσχυσης επιδιώκει να αμφισβητήσει το κύρος της απόφασης, για την οποία ενημερώθηκε γραπτώς εκ μέρους του ενδιαφερομένου κράτους μέλους και εφόσον δεν άσκησε προσφυγή κατά της απόφασης εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 173 της συνθήκης ΕΚ.

VI. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

23. Η Επιτροπή έχει επίγνωση ότι οι προαναφερθείσες αρχές για την εφαρμογή εκ μέρους των εθνικών δικαστηρίων των άρθρων 92 και 93 είναι πολύπλοκες και ορισμένες φορές δεν είναι επαρκώς ανεπτυγμένες ώστε να τους επιτρέψουν να εκπληρώσουν την αποστολή τους. Κατά συνέπεια, τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να ζητήσουν τη βοήθεια της Επιτροπής.

⁽¹⁵⁾ Η Επιτροπή δημοσιεύει και ενημερώνει περιοδικά μία σύνοψη των κανόνων σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις («Δίκαιο του ανταγωνισμού στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες», τόμος II).

⁽¹⁶⁾ Η Επιτροπή δημοσιεύει και ενημερώνει περιοδικά μία σύνοψη των κανόνων σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις («Δίκαιο του ανταγωνισμού στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες», τόμος II).

⁽¹⁷⁾ Υπόθεση C-188/92, TWD Textilwerke Deggendorf GmbH κατά Γερμανίας, Συλλογή 1994, I-833· βλ. επίσης υπόθεση 77/72, Capolongo Συλλογή 1973, σ. 611.

⁽¹⁵⁾ Σημείο 3.2 των κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις στις ΜΜΕ, ΕΕ αριθ. C 213 της 19. 8. 1992, σ. 2, και επιστολή προς τα κράτη μέλη (σχετ.: IV/D/06878 της 23ης Μαρτίου 1993), Δίκαιο του Ανταγωνισμού στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, τόμος II.

⁽¹⁶⁾ Υπόθεση 120/73, Lorenz κατά Γερμανίας, Συλλογή 1973, σ. 1471.

⁽¹⁷⁾ Υπόθεση 120/73, Lorenz κατά Γερμανίας, αριθ. 16, ανωτέρω, σ. 1481 (σκέψη 4)· βλ. επίσης υπόθεση 84/42, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1451, 1488 (σκέψη 11).

⁽¹⁸⁾ Η Επιτροπή εξέδωσε οδηγό για τις διαδικασίες της σε υποθέσεις κρατικών ενισχύσεων: βλ. Δίκαιο Ανταγωνισμού στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, τόμος II.

24. Το άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ θεσπίζει την αρχή της στενής και διαρκούς συνεργασίας μεταξύ των κοινοτικών θεσμικών οργάνων και των κρατών μελών για την επίτευξη των στόχων της συνθήκης, περιλαμβανομένης της εφαρμογής του άρθρου 3 στοιχείο ζ), που προβλέπει τη θέσπιση συστήματος το οποίο εξασφαλίζει ανόθευτο ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά. Η αρχή αυτή περιλαμβάνει υποχρεώσεις και καθήκοντα αμοιβαίας συνδρομής τόσο όσον αφορά τα κράτη μέλη όσο και τα θεσμικά όργανα της Κοινότητας. Η Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 5 της συνθήκης, οφείλει να συνεργάζεται με τις δικαστικές αρχές των κρατών μελών που έχουν αρμοδιότητα να ελέγχουν την εφαρμογή και την τήρηση του κοινοτικού δικαίου στην εθνική έννομη τάξη.
25. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η εν λόγω συνεργασία είναι βασικής σημασίας για την εξασφάλιση αυστηρής, αποτελεσματικής και συνεπούς εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού. Εξάλλου, η συμμετοχή των εθνικών δικαστηρίων στην εφαρμογή του δικαίου του ανταγωνισμού στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων είναι απαραίτητη για την αποτελεσματικότητα του άρθρου 93 παράγραφος 3. Η συνθήκη επιβάλλει στην Επιτροπή να ακολουθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 2 προτού διατάξει την επιστροφή της ασυμβίβαστης προς την κοινή αγορά ενίσχυσης⁽²¹⁾. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το άρθρο 93 παράγραφος 3 έχει άμεσο αποτέλεσμα και ότι το παράνομο των μέτρων ενίσχυσης και οι συναφείς επιπτώσεις του δεν μπορούν να αποκτήσουν αναδρομικό χαρακτήρα, έστω και αν η Επιτροπή εκδώσει μεταγενέστερα θετική απόφαση σχετικά με μέτρα ενίσχυσης. Η τήρηση των κανόνων κοινοποίησης στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων αποτελεί κατά συνέπεια ουσιαστικό στοιχείο για την έννομη προστασία των ιδιωτών και των επιχειρήσεων.
26. Βάσει των σκέψεων αυτών, η Επιτροπή προτίθεται να συμβάλει ως εξής στην ενίσχυση της συνεργασίας με τα εθνικά δικαστήρια.
27. Η Επιτροπή δεσμεύτηκε να ασκήσει μια πολιτική ανοιγματος και διαφάνειας και κατά συνέπεια να δίνει στα ενδιαφερόμενα μέρη χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με
- την εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού. Για το σκοπό αυτό, θα συνεχίσει να δημοσιεύει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις υποθέσεις κρατικών ενισχύσεων και την πολιτική της στον τομέα αυτό. Η νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου, οι γενικές δημοσιεύσεις της Επιτροπής σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, οι αποφάσεις της Επιτροπής, οι ετήσιες εκθέσεις για την πολιτική του ανταγωνισμού και το μηνιαίο δελτίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορούν να βοηθήσουν τα εθνικά δικαστήρια στην εξέταση ατομικών υποθέσεων.
28. Εάν οι γενικές αυτές ενδείξεις δεν επαρκούν, τα εθνικά δικαστήρια έχουν τη δυνατότητα, εντός των ορίων του εθνικού δικονομικού δικαίου, να ζητήσουν από την Επιτροπή πληροφορίες διαδικαστικού χαρακτήρα, που επιτρέπουν να γίνει γνωστό αν κάποια υπόθεση εκκρεμεί ενώπιον της Επιτροπής, εάν μια υπόθεση απέτελεσε αντικείμενο κοινοποίησης ή εάν η Επιτροπή κίνησε επίσημα τη διαδικασία ή ακόμη αν εξέδωσε άλλη απόφαση.
29. Τα εθνικά δικαστήρια μπορούν επίσης να συμβουλευτούν την Επιτροπή όταν ανακύπτουν ειδικά προβλήματα από την εφαρμογή του άρθρου 92 παράγραφος 1 ή του άρθρου 93 παράγραφος 3. Όσον αφορά το άρθρο 92 παράγραφος 1, το πρόβλημα που μπορεί να τεθεί είναι κατά πόσον το συγκεκριμένο μέτρο μπορεί να χαρακτηριστεί κρατική ενίσχυση εάν προκαλεί ενδεχομένως στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, και εάν επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Κατά συνέπεια, τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να συμβουλευτούν την Επιτροπή σχετικά με τα ζητήματα αυτά. Μπορούν να έχουν πληροφορίες από την Επιτροπή σχετικά με πραγματικά περιστατικά, στατιστικά στοιχεία, μελέτες της αγοράς και οικονομικές αναλύσεις. Εφόσον αυτό είναι δυνατό, η Επιτροπή θα κοινοποιεί τα στοιχεία αυτά ή θα αναφέρει την πηγή προέλευσής τους.
30. Στην απάντησή της, η Επιτροπή δεν θα εξετάσει επί της ουσίας την συγκεκριμένη περίπτωση ούτε το συμβίβασμο του μέτρου προς την κοινή αγορά. Η απάντηση αυτή δεν θα δεσμεύει το εθνικό δικαστήριο. Η Επιτροπή θα διευκρινίσει σαφώς ότι η θέση δεν είναι οριστική και ότι το εθνικό δικαστήριο διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο να αποφανθεί, με προδικαστική απόφαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 177.
31. Χάριν της εύρυθμης λειτουργίας της Δικαιοσύνης, η Επιτροπή θα πρέπει να απαντά το ταχύτερο στις αιτήσεις παροχής πληροφοριών, είτε όσον αφορά πραγματικά περιστατικά είτε όσον αφορά νομικά ζητήματα. Πάντως, δεν μπορεί να ανταποκριθεί στα εν λόγω αιτήματα, παρά μόνον εφόσον πληρούνται ορισμένοι όροι. Καταρχάς, πρέπει να διαθέτει πράγματι τα αιτούμενα στοιχεία, τα οποία στη συνέχεια μπορεί να κοινοποιήσει μόνο εφόσον δεν έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα.

(21) Η Επιτροπή πληροφόρησε τα κράτη μέλη ότι «...σε συγκεκριμένες περιπτώσεις δύναται — αφού δώσει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του και να εξετάσει την εναλλακτική δυνατότητα χορήγησης της ενίσχυσης διάσωσης, όπως ορίζεται στις γενικές κατευθύνσεις της Κοινότητας — να εγκρίνει προσωρινή απόφαση με την οποία να διατάσσει το κράτος μέλος να επιστρέψει οποιαδήποτε παρανόμως χορηγηθείσα ενίσχυση. Η επιστροφή της ενίσχυσης πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις εσωτερικού δικαίου· επί του επιστρεπτέου ποσού οφείλονται τόκοι από το χρόνο καταβολής της ενίσχυσης» [Ανακοίνωση της Επιτροπής προς τα κράτη μέλη, συμπληρωματική της επιστολής της Επιτροπής αριθ. SG(91) D/4577 της 4ης Μαρτίου 1991 σχετικά με τις διαδικασίες κοινοποίησης σχεδίων ενίσχυσης και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται στην περίπτωση χορήγησης ενισχύσεων κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ], δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί.

32. Η Επιτροπή οφείλει δυνάμει του άρθρου 214 της συνθήκης ΕΚ να μην διαδίδει πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα. Εξάλλου, η υποχρέωση έντιμης συνεργασίας που απορρέει από το άρθρο 5 της συνθήκης ΕΚ, αφορά τις σχέσεις μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και της Επιτροπής και όχι των διαδικών της εκκρεμούσας ενώπιων των εν λόγω δικαστηρίων διαφορών. Η Επιτροπή οφείλει να τηρεί στάση ουδετερότητας και αντικειμενικότητας, ως προς την εφαρμογή του δικαίου. Κατά συνέπεια, δεν θα δέχεται αιτήσεις πληροφοριών, εκτός και αν υποβάλλονται από εθνικό δικαστήριο, είτε άμεσα είτε έμμεσα, μέσω διαδικών τους οποίους το αρμόδιο δικαστήριο διέταξε να ζητήσουν ορισμένες πληροφορίες.

VII. ΤΕΛΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

33. Η παρούσα ανακοίνωση αναφέρεται κατ' αναλογία και στο βαθμό που παράγουν άμεσο αποτέλεσμα στις έννομες τάξεις των κρατών μελών στους κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις, που περιέχονται:

- στη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, και τις διατάξεις που θεσπίζονται βάσει αυτής και
- στη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο.

34. Η παρούσα ανακοίνωση έχει κατευθυντήριο χαρακτήρα και σε καμία περίπτωση δεν περιορίζει τα δικαιώματα των κρατών μελών, των ιδιωτών ή των επιχειρήσεων, τα οποία απορρέουν από το κοινοτικό δίκαιο.

35. Η παρούσα ανακοίνωση δεν προδικάζει τυχόν ερμηνείες του κοινοτικού δικαίου εκ μέρους του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

36. Περίληψη των απαντήσεων της Επιτροπής βάσει της παρούσας ανακοίνωσης θα δημοσιευτεί ετησίως στην έκθεση επί της πολιτικής του ανταγωνισμού.

Ανακοίνωση σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου σχετικά με την υπόθεση IV/34.607 — Banque Nationale de Paris — Dresdner Bank

(95/C 312/08)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Η κοινοποιηθείσα συμφωνία συνεργασίας

1. Η κοινοποίηση

Η συμφωνία συνεργασίας κοινοποιήθηκε επίσημα στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 4 του κανονισμού αριθ. 17⁽¹⁾ στις 27 Ιανουαρίου 1993. Προβλέπει μια σφαιρική και κατ' αρχήν αποκλειστική συνεργασία σε παγκόσμιο επίπεδο μεταξύ της Banque Nationale de Paris (BNP) και της Dresdner Bank (DB) στον τραπεζικό τομέα. Συνήφθη για αόριστο χρόνο και εγκρίθηκε από τις γενικές συνελεύσεις των δύο τραπεζών.

2. Οι επιδιωκόμενοι στόχοι της συνεργασίας

— Οι δύο τράπεζες επιδιώκουν να αντιμετωπίσουν τον αυξανόμενο ανταγωνισμό στον τραπεζικό

τομέα λόγω της ύπαρξης νέων ανταγωνιστών, όπως οι ξένες τράπεζες, οι ασφαλιστικές εταιρείες, οι εταιρείες που έχουν ιδρύσει δική τους τράπεζα, αλλά και οι εταιρείες που εκδίδουν πιστωτικές κάρτες οι οποίες προσφέρουν ένα διαρκώς διευρυνόμενο φάσμα χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών. Για την επίτευξη του στόχου αυτού, οι δύο τράπεζες θέλουν να υλοποιήσουν από κοινού σχέσεις συνεργασίας για να μειώσουν το κόστος, ιδιαίτερα μέσω της έντονης συνεργασίας σε επίπεδο τεχνικοοικονομικής στήριξης και σε ορισμένους συγκεκριμένους τομείς της διεθνούς τους δραστηριότητας.

- Οι δύο τράπεζες θέλουν να ανταποκριθούν στην πρόκληση της Ενιαίας Αγοράς και της διεθνοποίησης των αγορών, που απαιτεί ολοένα και περισσότερο την παροχή διεθνών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στους πελάτες. Για το σκοπό αυτό θέλουν να ενισχύσουν την παρουσία τους σε χώρες εκτός της Γερμανίας και της Γαλλίας («τρίτες χώρες») για να μπορούν να ανταγωνίζονται καλύτερα τις ξένες τράπεζες, αλλά και για να μπορούν να προσφέρουν στους πελάτες τους στη Γερμανία και τη Γαλλία ένα διαρκώς διευρυ-

(¹) ΕΕ αριθ. 13 της 21. 2. 1962, σ. 204/62.

νόμιμο φάσμα διεθνών χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών.

3. Αρχή στην οποία βασίζεται η συνεργασία

Η BNP και η DB επιθυμούν να παραμείνουν:

- στις εγχώριες αγορές τους, κορυφαίες τράπεζες γενικών εργασιών,
- στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά, από τις πρώτες τράπεζες γενικών εργασιών, με υποκαταστήματα και θυγατρικές τουλάχιστον σε όλες τις σημαντικές ευρωπαϊκές χώρες,
- παρούσες σε όλα τα σημαντικά χρηματοπιστωτικά κέντρα προσφέροντας τις κατάλληλες υπηρεσίες.

4. Τα τέσσερα σκέλη της συνεργασίας

α) Συνεργασία στον τομέα της οργάνωσης και μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών

Προκειμένου να υλοποιηθούν σχέσεις συνεργασίας, να μειωθούν οι δαπάνες και οι κίνδυνοι και να βελτιωθούν οι υπηρεσίες που παρέχονται στους πελάτες, η συμφωνία προβλέπει προσέγγιση των δύο τραπεζών στον τομέα της οργάνωσης. Ειδικότερα συμφωνήθηκε ότι θα πραγματοποιείται ανταλλαγή πληροφοριών και κοινή ανάπτυξη στον τομέα των εργαλείων της πληροφορικής, της μηχανοργάνωσης γραφείου και των οικονομικών πληροφοριών. Συμφωνήθηκε επίσης η εφαρμογή των ενδεικνυόμενων συμφωνιών και των κατάλληλων τεχνικών μέσων για τη μείωση του κόστους και του χρόνου διαβίβασης των διασυνοριακών πληρωμών. Οι εταίροι θα ανταλλάσσουν επίσης προσωπικό και θα διαβουλεύονται πριν από κάθε δημόσια ανακοίνωση, συμπεριλαμβανομένης κάθε ανακοίνωσης σχετικά με τη συνεργασία τους.

Θα πραγματοποιείται επίσης ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με οικονομικά και γενικά θέματα και καταστάσεις, καθώς και με νέες επιχειρηματικές ευκαιρίες, νέα προϊόντα και ειδικές τεχνικές χρηματοδότησης.

β) Ειδικοί τομείς συνεργασίας

Στον τομέα των διεθνών χρηματοδοτήσεων, οι εταίροι, οι επιχειρήσεις τους στις τρίτες χώρες και η εταιρεία holding, στην οποία θα συνενώσουν οι εταίροι, σε εύθετο χρόνο, τις δραστηριότητές τους στις «τρίτες χώρες» [βλ. κατωτέρω, στοιχείο γ)] θα εμφανίζονται στην αγορά ως ένας και μόνος αντισυμβαλλόμενος. Οι εταίροι θα καλούνται να συμμετάσχουν σε κάθε μορφή χρηματοδότησης (άμεσα δάνεια, χρηματοδοτική μίσθωση, χρηματοπιστωτικά μέσα ή άλλες χρηματοδοτικές εργασίες) στην οποία

συμμετέχουν τράπεζες εκτός των εγχωρίων. Ο εταίρος που θα προσκληθεί κατ' αυτόν τον τρόπο δεν θα μπορεί να αρνηθεί να συμμετάσχει στην προτεινόμενη χρηματοδότηση παρά για λογικές αιτίες που θα πρέπει να εξηγήσει στον άλλο εταίρο. Εάν άλλοι οικονομικοί οργανισμοί καλούν έναν από τους εταίρους σε συνεργασία, θα καταβάλει κάθε προσπάθεια για να κληθεί και ο άλλος.

Στους τομείς των εμπορικών τραπεζών, των κεφαλαιαγορών και της επένδυσης τίτλων σε τρίτες χώρες, οι εταίροι θα συνεργάζονται στην αναζήτηση σχέσεων συνεργασίας και στην εξοικονόμηση πόρων όσον αφορά την ανάπτυξη νέων προϊόντων και προκειμένου να πραγματοποιήσουν μια αποτελεσματική επένδυση.

Στον τομέα των τίτλων και της διάθεσής τους, των παράγωγων προϊόντων, της διαχείρισης στοιχείων του ενεργητικού και της επενδυτικής τραπεζικής, οι δύο τράπεζες θα συνεργάζονται χωρίς γεωγραφικό περιορισμό. Η μορφή συνεργασίας εξαρτάται από το είδος του συγκεκριμένου προϊόντος: μπορεί να αφορά την ανάπτυξη νέων προϊόντων ή στρατηγικών, το συντονισμένο μάρκετινγκ ή την ανταλλαγή πληροφοριών.

γ) Συνεργασία σχετικά με τις δραστηριότητες εκτός της Γερμανίας και της Γαλλίας («τρίτες χώρες»)

Το σκέλος αυτό της συνεργασίας αποσκοπεί στην ενίσχυση των δυνατοτήτων συνεργασίας των δύο τραπεζών προκειμένου να προσφέρουν διεθνείς χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες στην πελατεία τους μέσω της βελτίωσης και της ενοποίησης των επιχειρήσεών τους στις χώρες αυτές.

Για το σκοπό αυτόν οι εταίροι υποχρεούνται κατά την αναζήτηση σχέσεων συνεργασίας να ενοποιούν, σε εύθετο χρόνο, τις υφιστάμενες τραπεζικές τους δραστηριότητες στις «τρίτες χώρες», εκτός από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Αυτή η ενοποίηση των δραστηριοτήτων στις «τρίτες χώρες» μπορεί να γίνει κυρίως μέσω της συγχώνευσης των δραστηριοτήτων τους σε μία ή περισσότερες κοινές θυγατρικές, μέσω της απόκτησης συμμετοχής κατά 50% στη θυγατρική του άλλου εταίρου ή μέσω της ίδρυσης, την κατάλληλη στιγμή, μια εταιρείας holding υπό κοινό έλεγχο, που θα αποτελεί, σε πρώτη φάση, χρηματοπιστωτικό holding και θα μπορεί στο μέλλον να γίνει κανονική τράπεζα.

Σε περίπτωση νέων δραστηριοτήτων κάθε εταίρος θα ενημερώνει τον άλλο και θα συζητά μαζί του βάσει μελέτης σκοπιμότητας ώστε να καταλήξουν σε κοινά συμπεράσματα. Ο εταίρος θα κληθεί να συμμετάσχει σε μια τέτοια δραστηριότητα. Ο εταίρος δεν μπορεί

να απορρίψει την προσφορά μιας τέτοιας συμμετοχής, εκτός εάν η απόρριψη βασίζεται σε πολύ ουσιαστικούς λόγους.

Εάν ένας εταίρος επιθυμεί να διαθέσει τη μερίδα του σε μία από τις κοινές δραστηριότητες, χρειάζεται τη ρητή συναίνεση του άλλου. Σε περίπτωση πώλησης πρέπει να προτείνει τη μερίδα του στον άλλο εταίρο. Εάν ένας εταίρος επιθυμεί να πωλήσει μια επιχείρηση που κατέχει στο σύνολό της, πρέπει να πληροφορήσει τον άλλο και να του δώσει τη δυνατότητα να εκφράσει τη γνώμη του.

Όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ των εταίρων, της εταιρείας holding και των επιχειρήσεων που έχουν την έδρα τους στις «τρίτες χώρες», η συμφωνία προβλέπει για τις διεθνείς πράξεις ότι, σε περίπτωση που ένας από τους εταίρους δεν έχει τα απαραίτητα μέσα για να παράσχει μια υπηρεσία, απευθύνεται στον άλλο εταίρο ή παραπέμπει τον πελάτη σ' αυτόν. Οι εταίροι υποχρεούνται επίσης να χορηγούν πιστώσεις στους πελάτες του εταίρου στις χώρες όπου ο τελευταίος δεν ασκεί δραστηριότητες, με την επιφύλαξη όρων και ενδεχομένως εγγυήσεων που θα καθορισθούν με κοινή συμφωνία μεταξύ όλων των ενδιαφερομένων μερών. Όσον αφορά τις διαπραγματευτικές δραστηριότητες [πράξεις σε συνάλλαγμα, τίτλους, χρηματοοικονομικά δικαιώματα (options), προθεσμιακά συμβόλαια (futures), συμβάσεις ανταλλαγής νομισμάτων και επιτοκίων (swaps) κ.λπ.] οι εταίροι υποχρεούνται επίσης να δίνουν προτεραιότητα στις πράξεις μεταξύ των φορέων που συμμετέχουν στη συνεργασία υπό τον όρο ότι οι πράξεις αυτές προσφέρονται με ανταγωνιστικούς όρους.

Τα γραφεία αντιπροσωπείας των δύο εταίρων σε «τρίτες χώρες» θα ενοποιήσουν τις εγκαταστάσεις τους διατηρώντας ταυτόχρονα την ανεξαρτησία τους και την ιδιαίτερη ταυτότητά τους, εκτός από τις περιπτώσεις που θα κριθεί προτιμότερο να υπάρχει ένα κοινό γραφείο αντιπροσωπείας.

Εάν ένας από τους εταίρους (εφεξής ο πληροφορών) επιθυμεί να συνάψει συμφωνία συνεργασίας με ένα τρίτο μέρος, ακόμη και περιορισμένη από γεωγραφική ή τομεακή άποψη, πρέπει να πληροφορήσει τον άλλο (εφεξής τον πληροφορούμενο) για την πρόθεσή του. Εάν ο πληροφορούμενος δεν χορηγήσει τη συγκατάθεσή του, πρέπει να εξηγήσει τους λόγους στον πληροφορούντα. Εάν ο πληροφορών, αφού σταθμίσει δεόντως τους λόγους άρνησης του πληροφορούμενου, εξακολουθήσει να έχει την ίδια πρόθεση και εάν επί πλέον η προβλεπόμενη συμφωνία δεν αφορά κανένα ζωτικό συμφέρον του πληροφορούμενου, αλλά αντίθετα, μπορεί να αποτελεί ζωτικό συμφέρον του πληροφορούντα, ο τελευταίος είναι ελεύθερος να δράσει κατά τη βούλησή του.

δ) Συνεργασία στη γαλλική και τη γερμανική αγορά

Το σκέλος αυτό της συνεργασίας αποσκοπεί να διευρύνει το φάσμα των υπηρεσιών που παρέχονται μέσω των δύο δικτύων και να ενισχύσει κατ' αυτόν τον τρόπο την ανταγωνιστικότητα των δύο τραπεζών.

Με την προοπτική αυτήν κάθε εταίρος δεσμεύεται να θέσει στη διάθεση του άλλου όλες τις υπηρεσίες του στην καλύτερη τιμή και να προσφέρει ο ίδιος το ευρύτερο δυνατό φάσμα υπηρεσιών του άλλου εταίρου στη δική του πελατεία. Οι κοινές δραστηριότητες των δύο εταίρων στις τρίτες χώρες θα δώσουν τη δυνατότητα στις δύο τράπεζες να παρέχουν στην εγχώρια πελατεία τους νέες υπηρεσίες που θα προέρχονται από τις χώρες αυτές.

Ως προς τις αυτόνομες δραστηριότητες των δύο τραπεζών στην εγχώρια αγορά τους, η συμφωνία διευκρινίζει ότι οι εταίροι είναι ελεύθεροι να ενεργούν κατά τη βούλησή τους, εκτός εάν ένας εταίρος θελήσει να συνάψει συμφωνία συνεργασίας με έναν εθνικό ανταγωνιστή: πριν υπογράψει μια τέτοια συμφωνία, πρέπει να ενημερώσει τον εταίρο του.

Εάν ένας εταίρος δεν είναι σε θέση να προτείνει μια διεθνή υπηρεσία στην εγχώρια πελατεία του, θα πρέπει να απευθυνθεί στον άλλο εταίρο, σε μία επιχείρηση στις τρίτες χώρες ή στην εταιρεία χόλντινγκ, από τη στιγμή που η τελευταία θα γίνει κανονική τράπεζα.

Όσον αφορά τις δραστηριότητες μιας από τις τράπεζες στην εγχώρια αγορά της άλλης, η συμφωνία συνεργασίας δεν περιέχει κανέναν περιορισμό ως προς την πρόσβαση στις αγορές αυτές μέσω των υφιστάμενων θυγατρικών, της ίδρυσης νέων θυγατρικών ή υποκαταστημάτων ή την εξαγορά ενός εθνικού ανταγωνιστή του εταίρου. Αντίθετα, όσον αφορά τη δυνατότητα ανάπτυξης δραστηριοτήτων στην εγχώρια αγορά του εταίρου μέσω συνεργασίας με έναν εθνικό ανταγωνιστή του τελευταίου, η κοινοποιηθείσα συμφωνία συνεργασίας περιορίζει τις δυνατότητες δράσης των δύο τραπεζών: οι δύο τράπεζες δεν μπορούν να υπογράψουν συμφωνία με έναν εθνικό ανταγωνιστή της άλλης, παρά με τη ρητή συναίνεση της τελευταίας. Ειδικότερα, εάν πρόκειται για συμφωνία συνεργασίας, ακόμη και περιορισμένης γεωγραφικά ή τομεακά, που ένας εταίρος (εφεξής ο πληροφορών) προτίθεται να διαπραγματευθεί με ένα τρίτο μέρος προκειμένου να συνάψει με αυτό συμφωνία συνεργασίας, πρέπει να πληροφορήσει τον άλλο εταίρο (εφεξής τον πληροφορούμενο) για την πρόθεσή του. Εάν ο πληροφορούμενος δεν χορηγήσει τη συγκατάθεσή του, πρέπει να εξηγήσει τους λόγους στον πληροφορούντα.

Ενώ η συμφωνία που κοινοποιήθηκε αρχικά στην Επιτροπή έδινε στον πληροφορούμενο το απόλυτο δικαίωμα να αρνηθεί να χορηγήσει τη συγκατάθεσή του (παράρτημα Α. 1 παράγραφος 3 τελευταία πρόταση), οι δύο τράπεζες δέχθηκαν, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, να περιορίσουν το δικαίωμα καθολικής και ανυπέρβλητης άρνησης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η συμφωνία συνεργασίας με το τρίτο μέρος προβλέπει τη χρησιμοποίηση τεχνολογίας ή επιχειρηματικού απορρήτου που έχει λάβει ο πληρο-

φορών από τον πληροφορούμενο ή είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας.

Ως «τεχνογνωσία» στο πλαίσιο αυτό νοείται η τεχνογνωσία όπως ορίζεται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 556/89 της Επιτροπής της 30ής Νοεμβρίου 1988 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης σε κατηγορίες συμφωνιών χορήγησης άδειας εκμετάλλευσης τεχνογνωσίας⁽¹⁾. Αυτοί οι περιορισμοί του δικαιώματος άρνησης χορήγησης της συγκατάθεσης για τη συνεργασία μιας εκ των τραπεζών με έναν εθνικό ανταγωνιστή της άλλης θα διευκρινιστούν σε παράρτημα της συμφωνίας συνεργασίας.

Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η συγκατάθεση του εταίρου δεν απαιτείται εάν η συμφωνία αφορά μια τρέχουσα υπόθεση καθημερινής συναλλαγής, αν και στον τομέα αυτόν οι δύο εταίροι συμφωνούν να υπάρχει αμοιβαία προνομακτική μεταχείριση. Η συναίνεση του εταίρου δεν είναι επίσης απαραίτητη σε περίπτωση που ο τελευταίος δεν έλαβε μέρος σε μια τέτοια συμφωνία, κάνοντας χρήση του δικαιώματός του να αρνηθεί.

5. Τα όργανα που συγκροτούνται βάσει της συμφωνίας

Η διευθυντική επιτροπή της BNP και ο Vorstand της DB θα συναντώνται δύο φορές ετησίως για να λάβουν τις απαραίτητες αποφάσεις σε θέματα κοινής στρατηγικής και για να αποφανθούν σχετικά με τις προτάσεις της κοινοποιηθείσας συμφωνίας συνεργασίας που θα τους έχουν υποβληθεί ομόφωνα από την Επιτροπή.

Η Επιτροπή, που θα συνέρχεται τρεις φορές ετησίως υπό την προεδρία μιας από τις δύο τράπεζες, η οποία θα ανατίθεται εκ περιτροπής σε κάθε σύνοδο σε μία από αυτές, θα έχει το καθήκον να καθορίζει τις προτεραιότητες και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από τους δύο εταίρους. Πρέπει κυρίως να εξετάζει τις συστάσεις της Γραμματείας και να διατυπώνει προτάσεις για τις απαιτούμενες τροποποιήσεις που θα επιφέρουν στη συμφωνία οι σύνοδοι της διευθυντικής επιτροπής της BNP και του Vorstand της DB, που συνέρχονται δύο φορές ετησίως.

Η γραμματεία της συνεργασίας θα αποτελείται από εκπροσώπους των δύο εταιρών. Πρέπει να βοηθά τους εταίρους στην πρακτική εφαρμογή της συνεργασίας, αλλά πρέπει επίσης να διατυπώνει συστάσεις όσον αφορά τις απαραίτητες βελτιώσεις της συμφωνίας, τις οποίες υποβάλλει στην Επιτροπή.

6. Απόκτηση διασταυρούμενης συμμετοχής

Οι εταίροι προτίθενται να ενισχύσουν τη συνεργασία τους σε εύθετο χρόνο δημιουργώντας διασταυρούμενες συμμετοχές ύψους 10 %.

2. Υφιστάμενες σχέσεις μεταξύ της BNP και της DB

7. Η BNP και η DB έχουν συμφωνήσει στο παρελθόν να διορίζεται ένα διευθυντικό στέλεχος της BNP στο εποπτικό συμβούλιο της DB και ένα διευθυντικό στέλεχος της DB στο διοικητικό συμβούλιο της BNP.

Επιπλέον, ίδρυσαν μια κοινή επιχείρηση για να διεισδύσουν στην αγορά της πρώην Τσεχοσλοβακίας. Εξάλλου, η BNP και η DB κατέχουν η καθεμία το 37 % στην BNP-KH-Dresdner Bank RT με έδρα την Ουγγαρία, ενώ η Országos Kereskedelmi és Hitelbank RT κατέχει το 26 %. Οι δύο αυτές πράξεις έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή (υποθέσεις IV/MTF/021 και IV/MTF/124).

Η BNP και η DB κατέχουν επίσης τις εξής κοινές συμμετοχές:

— United Overseas Bank, Γενεύη, Λουγκάνο, Λουξεμβούργο, Μονακό, Μπαχάμες, Μοντεβιδέο: η BNP και η DB κατέχουν η καθεμία το 50 %,

— BNP-AK-Dresdner Bank AS Κωνσταντινούπολη, Σμύρνη: BNP 30 %, DB 30 % και Groupe AK-Bank 40 %,

— Société Financière pour les Pays d'Outre-mer, η οποία αναπτύσσει δραστηριότητες στην Αφρική: BNP 48,4 %, DB 25,8 %, BBL 25,8 %,

— BNP-Dresdner Bank (Polska) SA, Βαρσοβία: BNP 50 %, DB 50 %,

— BNP-Dresdner Bank (Rossija), Πετρούπολη (+ υποκατάστημα στη Μόσχα): BNP 33 %, Dresdner Bank 33 %, Europabank (θυγατρική κατά 100 % της DB), 17 %, SFA (Société Financière Auxilière, Παρίσι, θυγατρική κατά 100 % της BNP) 17 %,

— BNP-Dresdner Bank (Bulgaria) AD, Σόφια: BNP και DB από 40 %, EBR 20 %.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 61 της 4. 3. 1989, σ. 1.

3. Οι συμμετέχουσες εταιρείες στην κοινοποιηθείσα συμφωνία και η θέση τους στις χρηματογορές

8. Η Banque Nationale de Paris

Η BNP SA είναι διεθνής τράπεζα που ασκεί τις χρηματοπιστωτικές της δραστηριότητες άμεσα ή μέσω θυγατρικών κυρίως στη Γαλλία, στην Ευρώπη, στις γαλλόφωνες χώρες και στον υπόλοιπο κόσμο. Στη Γερμανία διαθέτει υποκατάστημα στη Φρανκφούρτη στο οποίο υπάγονται δύο καταστήματα. Εξάλλου κατέχει μια θυγατρική η οποία ειδικεύεται στις συγχωνεύσεις και τις εξαγορές.

Το σύνολο του ενοποιημένου ισολογισμού της ανήλθε το 1994 (1993) στα 222 (224) δισεκατομμύρια Ecu. Οι 13 169 (13 851) από τους 54 469 (56 141) εργαζομένους της εργάζονται στο εξωτερικό. Η BNP διαθέτει συνολικά 2 511 (2 575) καταστήματα, από τα οποία τα 497 (567) βρίσκονται εκτός Γαλλίας.

Ο όμιλος BNP κατέχει το 100 % του κεφαλαίου της εταιρείας ασφαλίσεων ζωής NATIO-VIE. Έχει ιδρύσει κοινή επιχείρηση με την UAP, την NATIO-ASSURANCE, για τη διάθεση στην αγορά συμβολαίων ασφαλίσης ζημιών της UAP.

Το κεφάλαιο κατανέμεται ως εξής:

14,32 %	UAP
15,48 %	βασικοί μέτοχοι
2,31 %	γαλλικό κράτος
67,89 %	ευρύ κοινό

Βάσει του συνόλου του ενοποιημένου ισολογισμού του 1993, η BNP κατέχει την 4η θέση στη Γαλλία, την 7η στην Ευρώπη και τη 19η θέση σε παγκόσμιο επίπεδο.

9. Η Dresdner Bank

Η Dresdner Bank AG είναι διεθνής τράπεζα που ασκεί τις χρηματοπιστωτικές της δραστηριότητες άμεσα ή μέσω θυγατρικών κυρίως στη Γερμανία, αλλά και σε άλλες χώρες της Ευρώπης και του υπόλοιπου κόσμου. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονται και δύο θυγατρικές στη Γαλλία. Η μία είναι η Veuve Morin-Pons SA, που διαθέτει υποκαταστήματα στο Παρίσι, τη Λιόν και το Στρασβούργο. Η δεύτερη είναι η Banque Internationale de Placement στο Παρίσι.

Το σύνολο του ενοποιημένου ισολογισμού της ανήλθε το 1994 (1993) σε 210 (197) δισεκατομμύρια Ecu. Από τους 44 884 εργαζομένους της (1994), 3 000

περίπου εργάζονται στο εξωτερικό. Από το σύνολο των 1 583 θυγατρικών της, οι 58 βρίσκονται εκτός Γερμανίας.

Σε ορισμένα ομόσπονδα κράτη της Γερμανίας η Dresdner Bank είναι — όσον αφορά τη διάθεση ασφαλιστικών συμβολαίων — αντιπρόσωπος της Société Allianz, ενώ σε άλλα ομόσπονδα κράτη είναι αντιπρόσωπος της εταιρείας Hamburg-Mannheimer.

Το κεφάλαιό της κατανέμεται ως εξής:

21,97 %	Allianz AG Holding,
10,60 %	FGF Frankfurter Gesellschaft für Finanzwerte mbH,
10,58 %	Vermo Vermögensverwaltungsgesellschaft mbH,
1,90 %	Εργαζόμενοι και συνταξιούχοι
54,95 %	Ευρύ κοινό και θεσμικοί επενδυτές

Βάσει του ισολογισμού του 1993, η DB κατέχει τη 2η θέση στη Γερμανία, τη 12η θέση στην Ευρώπη και την 26η θέση στον κόσμο.

4. Η θέση των δύο τραπεζών στις χώρες που αποτελούν τον EOX το 1994

10. Η κοινοποιηθείσα συνεργασία επηρεάζει όλες τις δραστηριότητες των δύο τραπεζών. Θα επηρεάσει ουσιαστικά όλες τις αγορές χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών στις οποίες δραστηριοποιούνται οι δύο τράπεζες, εκτός από τον τομέα των ασφαλιστικών υπηρεσιών.

Κατά κανόνα, κάθε είδος τραπεζικής υπηρεσίας παρέχεται ταυτόχρονα στους εμπορικούς πελάτες (συμπεριλαμβανομένων των τραπεζών) και στους ιδιώτες/στις μικρές επιχειρήσεις. Ενώ η πρώτη κατηγορία πελατών, χάρη στην καλή γνώση των χρηματογορών και στα υλικά μέσα και το ανθρώπινο δυναμικό που μπορεί να χρησιμοποιήσει, έχει τη δυνατότητα πρόσβασης στις χρηματογορές σε ευρωπαϊκό επίπεδο, ακόμα και σε παγκόσμιο επίπεδο, η πλειοψηφία των ιδιωτών πελατών δεν έχει πρόσβαση, εκτός εξαιρέσεων, στα τραπεζικά δίκτυα που βρίσκονται έξω από τη χώρα στην οποία κατοικούν.

Ο κατωτέρω πίνακας αφορά τη θέση των δύο τραπεζών σε ορισμένες χώρες μέλη του EOX, για όλες τις δραστηριότητες. Τα ποσοστά δείχνουν τη θέση της BNP και της Dresdner Bank στις χώρες αυτές εάν συγκριθούν για κάθε χώρα τα αποτελέσματα που πραγματοποίησε κάθε μία από τις δύο τράπεζες με τα συνολικά αποτελέσματα όλων των τραπεζών.

Χώρα	BNP	Dresdner Bank ⁽¹⁾
FR	± 7 %	< 1 %
DE	< 1 %	± 5 %
LX	< 3 %	± 5 %

Σε άλλες χώρες του ΕΟΧ, η θέση κάθε μίας από τις δύο τράπεζες είναι, με εξαίρεση την BNP στην Ιρλανδία, αμελητέα, δηλαδή για δύο περιπτώσεις (στην Ιρλανδία για την DB και στην Ελλάδα για την BNP) είναι μικρότερη του 1,4% και για τις υπόλοιπες δεν υπερβαίνει το 1%.

Στους πέντε βασικούς τομείς τραπεζικής δραστηριότητας (δάνεια σε τράπεζες, δάνεια σε πελάτες, τίτλοι, καταθέσεις τραπεζών και καταθέσεις πελατών) οι αντίστοιχες θέσεις της BNP και της DB δεν διαφέρουν περισσότερο από 2% σε σύγκριση με την ανωτέρω θέση τους.

Τα μερίδια αγοράς για το 1994 μπορούν να συνοψισθούν ως εξής:

Γερμανική αγορά:

Από τα αναλυτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν για 46 διαφορετικές τραπεζικές υπηρεσίες προκύπτει ότι τα μερίδια που κατέχει η DB στις αγορές υπηρεσιών προς τους ιδιώτες και τις μικρές επιχειρήσεις υπερβαίνουν το ανωτέρω αριθμητικό στοιχείο, κατά 2% περίπου σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων σε μια μόνον περίπτωση κατά ± 5%, ενώ στις περισσότερες περιπτώσεις το αριθμητικό στοιχείο αυτό είναι μικρότερο από το προαναφερθέν ποσοστό. Αντίθετα, τα μερίδια αγοράς στις αγορές των εμπορικών πελατών υπερβαίνουν ως επί το πλείστον καθαρά το αριθμητικό στοιχείο που αναγράφεται ανωτέρω κατά ± 5%. Το μερίδιο αγοράς της DB ανέρχεται σε ± 20% για δύο τραπεζικές υπηρεσίες που παρέχονται στους εμπορικούς πελάτες.

Η θέση της BNP για τις διάφορες τραπεζικές υπηρεσίες που προσφέρει στη γερμανική αγορά είναι αμελητέα.

Γαλλική αγορά:

Από τα αναλυτικά στοιχεία για 26 αγορές προκύπτει ότι η θέση που κατέχει η BNP στις αγορές υπηρεσιών

που παρέχονται στους ιδιώτες και στις μικρές επιχειρήσεις αντιστοιχεί, με μικρές αποκλίσεις, στον αριθμό που αναγράφεται ανωτέρω. Μόνο σε μια αγορά η θέση της είναι περίπου 10%. Τα μερίδια αγοράς για τις υπηρεσίες που παρέχονται στους εμπορικούς πελάτες είναι ελαφρώς υψηλότερα από αυτά που αναγράφονται ανωτέρω, εκτός από μια εξαιρετική περίπτωση, στην οποία το μερίδιο κυμαίνεται γύρω στο 20%.

Η θέση της DB στη Γαλλία όσον αφορά τις διάφορες τραπεζικές υπηρεσίες που παρέχει στη γαλλική αγορά είναι αμελητέα.

Αγορά του Λουξεμβούργου

Οι αριθμοί που προσκομίστηκαν για 5 είδη υπηρεσιών κυμαίνονται, όσον αφορά την DB, σε μια περίπτωση στο 11% σε δύο περιπτώσεις κάτω του 5% της αγοράς, και σε δύο το μερίδιο της αγοράς είναι αμελητέο.

Τα στοιχεία σχετικά με την BNP για τα ίδια 5 είδη υπηρεσιών κυμαίνονται σε μια περίπτωση κάτω του 3%, σε τρεις περιπτώσεις κάτω από 1,5% και σε μια περίπτωση κάτω από 8%, ενώ η θέση της DB στον τομέα αυτό είναι περίπου 11%.

5. Συμπέρασμα

Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω και ιδιαίτερα κατόπιν της δέσμευσης των δύο τραπεζών να περιορίσουν την έκταση εφαρμογής της ρήτηρας που θα επέτρεπε σε έναν από τους εταίρους να εμποδίσει τον άλλο να συνάψει συμφωνία συνεργασίας με έναν εθνικό ανταγωνιστή του πρώτου, η Επιτροπή προτίθεται να λάβει ευνοϊκή θέση σε σχέση με την κοινοποιηθείσα συμφωνία.

Πριν από την έκδοση ευνοϊκής θέσης σχετικά με τις κοινοποιηθείσες συμφωνίες, η Επιτροπή καλεί ενδιαφερόμενους τρίτους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους εντός προθεσμίας ενό μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στην ακόλουθη διεύθυνση, διευκρινίζοντας τον αριθμό πρωτοκόλλου (αριθ. IV/34.607) της υπόθεσης:

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (DG IV),
Διεύθυνση IV/D — Υπηρεσίες,
Rue de la Loi, 200,
B-1049 Bruxelles.

(¹) Τα ακριβή στοιχεία είναι απόρρητα.

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

C 41/95 (ex NN 83/95)

Γερμανία

(95/C 312/09)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(Άρθρο 6 παράγραφος 4 της απόφασης αριθ. 3855/91/ΕΚΑΧ της 27ης Νοεμβρίου 1991)

Ανακοίνωση της Επιτροπής, δυνάμει του άρθρου 6 παράγραφος 4 της απόφασης αριθ. 3855/91/ΕΚΑΧ, προς τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους, σχετικά με δανειοδοτήσεις ύψους 24,1125 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορήγησε η Βαυαρία στη Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, κατά την περίοδο Ιουλίου 1994-Μαρτίου 1995

Με την ακόλουθη επιστολή, η Επιτροπή ενημέρωσε τη γερμανική κυβέρνηση σχετικά με την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 6 παράγραφος 4.

«Στις 16 Απριλίου 1987, κινήθηκαν επίσημες διαδικασίες πτώχευσης της εταιρείας Eisenwerk-Gesellschaft Maximilianshütte mbH ("Maxhütte"). Ο αρμόδιος για την πτώχευση επίτροπος αποφάσισε να συνεχιστεί η λειτουργία της επιχείρησης και να καταρτιστεί σχέδιο αναδιάρθρωσης. Στα μέσα του 1990, δύο νεοσυσταθείσες εταιρείες, η Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH (NMH), η οποία θα καλύπτει τη σειρά προϊόντων ΕΚΑΧ της Maxhütte και η Rohrwerke Neue Maxhütte GmbH (RNM), η οποία θα καλύπτει την παραγωγή σωλήνων, ανέλαβαν την επιχειρηματική δραστηριότητα της Maxhütte iK. Η NMH κατέχει το 85 % της RNM, ενώ το υπόλοιπο 15 % ανήκει στην Kühnlein, (Νυρεμβέργη), την κύρια επιχείρηση πωλήσεων των παραγομένων χαλύβδωσολώνων.

Οι αρχικοί μέτοχοι της NMH ήταν το ομόσπονδο κράτος της Βαυαρίας (45 %), η Thyssen Edelstahlwerke AG (5,5 %), Thyssen Stahl AG (5,5 %), η Lech-Stahlwerke GmbH (11 %), η Krupp Stahl AG (11 %), η Klöckner Stahl GmbH (11 %) και η Mannesmann Röhrenwerke AG (11 %). Για να συμμετάσχει η LSW στην NMH, το ομόσπονδο κράτος της Βαυαρίας απέκτησε, το 1988, το 19,734 % των μετοχών της LSW. Με απόφασή της, στις 26 Ιουλίου 1988, η Επιτροπή έκρινε ότι η συμμετοχή του κράτους και στις δύο εταιρείες δεν περιείχε στοιχεία κρατικής ενίσχυσης.

Με συμφωνία που συνάφθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 1992 και στις 3 Μαρτίου 1993, η Klöckner Stahl GmbH μεταβίβασε, έναντι 1 γερμανικού μάρκου, τη συμμετοχή της στο κεφάλαιο της NMH, στην Annahütte Max Aicher GmbH & Co. KG, Hammerau. Στις 14 Ιουνίου 1993, οι Krupp Stahl AG, Thyssen Stahl AG και Thyssen Edelstahlwerke AG μεταβίβασαν τις δικές τους μετοχές της NMH στην LSW, στην συνολική τιμή των 200 000 γερμανικών μάρκων. Η γερμανική κυβέρνηση, με επιστολή της 9ης Δεκεμβρίου 1994, πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η μεταβίβαση των μετοχών πραγματοποιήθηκε χωρίς προηγούμενη διαβούλευση με τους πιστωτές.

Συνεπώς, η παρούσα κατανομή των μετοχών έχει ως εξής:

— Βαυαρία	45 %
— LSW	33 %
— Annahütte Max Aicher GmbH & Co. KG	11 %
— Mannesmann Röhrenwerke AG	11 %

Οι εταιρείες LSW και Annahütte ελέγχονται από τον επιχειρηματία κ. Aicher.

Η εταιρεία NMH παράγει περίπου 299 kat/y (κιλοτόνους το χρόνο) ακατέργαστου χάλυβα (παραγωγική ικανότητα: 444kt/y), 81 kt/y ημικατεργασμένων προϊόντων και 85 kt/y περίπου ελαφρών και θαρέων μορφοσιδήρων (παραγωγική ικανότητα: 258 kt/y). Η θυγατρική της RNM παράγει περίπου 70 kt/y σωλήνων (παραγωγική ικανότητα: 136 kt/y). Η NMH απασχολεί σήμερα 1 040 άτομα, η δε RNM 560 άτομα. Η NMH δεν υπήρξε ποτέ επικερδής επιχείρηση από το 1990 που ξεκίνησε τη λειτουργία της. Η συνολική ζημία μέχρι το τέλος του 1994 ήταν 156,4 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (82,31 Mecu). Η LSW παράγει περίπου 600 kt/y χάλυβα σε ηλεκτρική εστία τόξου και 450 kt/y περίπου προϊόντων θερμής έλασης (ελαφρά διαμήκη και ραβδοχάλυβες).

Τον Αύγουστο του 1992, οι γερμανικές αρχές γνωστοποίησαν στην Επιτροπή την πρόθεση της βαυαρικής κυβέρνησης να χορηγήσει δάνειο στην NMH. Η Επιτροπή αποφάσισε ότι το δάνειο δεν αποτελούσε κρατική ενίσχυση, εφόσον όλοι οι ιδιώτες μέτοχοι ήταν διατεθειμένοι να χορηγήσουν παρόμοια δάνεια, με τους ίδιους όρους και ανάλογα με τη συμμετοχή τους. Οι μέχρι εκείνη τη στιγμή ενέργειες του κράτους ήταν παρόμοιες με εκείνες των ιδιωτών μετόχων της εταιρείας (κρατική ενίσχυση N 671/92). Οι γερμανικές αρχές ενημερώθηκαν σχετικά με την απόφαση αυτή και την αιτιολόγησή της, με επιστολή της 2ας Φεβρουαρίου 1993.

Τον Μάιο του 1994, η γερμανική κυβέρνηση ενημέρωσε την Επιτροπή σχετικά με το πρόγραμμα του ομόσπονδου κράτους της Βαυαρίας να μεταβιβάσει τη συμμετοχή του στις NMH και LSW στην Max Aicher GmbH & Co. (στο εξής αναφερόμενη ως MA), έναντι συμβολικής τιμής. Ως προϋπό-

θεση για την ανάληψη της επιχείρησης από την MA, ορίστηκε η χορήγηση ποσού ίσου με το 80% περίπου της ζημίας της NMH (η οποία τελικά προσδιορίστηκε σε 125,7 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα, δηλ. 66,15 εκατομμύρια Ecu) και "αντισταθμιστικής καταβολής" 20 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (10,52 εκατομμύρια Ecu) για την κάλυψη των ζημιών της LSW.

Τον Σεπτέμβριο του 1994, η Επιτροπή κίνησε κατά του εν λόγω σχεδίου τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 4 του κώδικα ενισχύσεων στη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, και έλαβε την τελική αρνητική απόφασή της στις 4 Απριλίου 1995. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, τα εξεταζόμενα οικονομικά μέτρα υπέρ των δύο επιχειρήσεων EKAX συνιστούν κρατική ενίσχυση, η οποία αντίκειται στον κώδικα ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα και, συνεπώς, δεν ήταν δυνατόν να εφαρμοστούν. Η Επιτροπή γνωστοποίησε στην κυβέρνηση της αυτή της την απόφαση με επιστολή της στις 19 Απριλίου 1995 (SG(95) D/4925).

— Ιούλιος 1994:	4,7	εκατομμύρια γερμανικά μάρκα	(2,47 εκατομμύρια Ecu)
— Σεπτέμβριος 1994:	10,0	εκατομμύρια γερμανικά μάρκα	(5,26 εκατομμύρια Ecu)
— Οκτώβριος 1994:	4,3125	εκατομμύρια γερμανικά μάρκα	(2,27 εκατομμύρια Ecu)
— Μάρτιος 1995:	<u>5,1</u>	<u>εκατομμύρια γερμανικά μάρκα</u>	<u>(2,68 εκατομμύρια Ecu)</u>
	24,1125	εκατομμύρια γερμανικά μάρκα	(12,68 εκατομμύρια Ecu)

Οι όροι αυτών των δανείων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που αποτέλεσαν το αντικείμενο της διαδικασίας της 30ής Νοεμβρίου 1994, δηλ.:

- Επιτόκιο: 7,5% ετησίως
- Διάρκεια: 10 χρόνια
- Εξόφληση: ετήσια, εάν η NMH είχε επιτύχει κέρδη τον προηγούμενο χρόνο.

Οι άλλοι μέτοχοι της NMH δεν συμμετείχαν σε αυτήν τη χρηματοδότηση της εταιρείας.

Η κυβέρνησή σας επεσήμανε ότι τα δάνεια αυτά χορηγήθηκαν για να διατηρηθεί η NMH σε λειτουργία, έτσι ώστε να μην τεθούν σε κίνδυνο οι προοπτικές μεταβίβασης των μετοχών της Βαυαρίας σε ιδιωτική επιχείρηση.

Η Επιτροπή εξήγησε κατ'επανάληψη ότι οποιαδήποτε μεταβίβαση των κρατικών πόρων σε δημόσιες ή ιδιωτικές χαλθουργικές εταιρείες, υπό οποιονδήποτε μορφή, θα έπρεπε να θεωρηθεί ως ενίσχυση, εφόσον η χρηματοπιστωτική μεταφορά δεν αποτελεί γνήσια διάθεση κεφαλαίων επιχειρηματικού κινδύνου, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική επενδύσεων σε μια οικονομία αγοράς.

Αμφισβητείται το αν η χορήγηση δανείων συνολικού ύψους 24,1125 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων συμβαδίζει με τη

Τον Νοέμβριο 1994, η Επιτροπή κίνησε νέα διαδικασία βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 4 του κώδικα ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, αναφορικά με τα δάνεια που η Βαυαρία χορήγησε στην NMH, σε δέκα δόσεις κατά τη χρονική περίοδο Μαρτίου 1993-Αυγούστου 1994, συνολικού ύψους 49,895 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (26,26 εκατομμύρια Ecu). Η Επιτροπή θεώρησε ότι τα δάνεια αυτά αντιπροσώπευαν κρατική ενίσχυση, ασυμβίβαστη με τον κώδικα ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, καθότι τα ληφθέντα από το κράτος μέτρα δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως διάθεση επιχειρηματικού κεφαλαίου σύμφωνη με την συνήθη επενδυτική πρακτική σε μια οικονομία αγοράς, διότι ορισμένοι μόνον από τους μετόχους της NMH ήταν έτοιμοι να χορηγήσουν δάνεια με τους ίδιους όρους.

Με επιστολές της 13ης Ιανουαρίου 1995 και 15ης Μαΐου 1995, η κυβέρνησή σας πληροφόρησε την Επιτροπή ότι η βαυαρική κυβέρνηση είχε χορηγήσει τα ακόλουθα πρόσθετα δάνεια στην NMH, προκειμένου η τελευταία να συνεχίσει την λειτουργία της:

φυσιολογική συμπεριφορά ενός επενδυτή που λειτουργεί με τους κανόνες της αγοράς. Η εν λόγω εταιρεία ουδέποτε είχε κέρδος και δεν ήταν δυνατόν να καταστεί βιώσιμη χωρίς την περαιτέρω σημαντική οικονομική βοήθεια του κράτους. Η τελική αρνητική απόφαση της Επιτροπής, η οποία — λαμβανομένων υπόψη των λόγων κίνησης της διαδικασίας και των επακόλουθων συζητήσεων μεταξύ εκπροσώπων της γερμανικής κυβέρνησης και της Επιτροπής — ήταν ήδη προβλέψιμη κατά το χρονικό διάστημα που χορηγήθηκαν τα δάνεια, απαγόρευε την ενίσχυση που στόχευε στην αποκατάσταση της βιωσιμότητας της εταιρείας. Με βάση όλα αυτά, το κράτος δεν δύναται να αναμένει εξόφληση αυτών των δανείων. Επιπλέον, ένας ιδιώτης μέτοχος δεν θα ήταν διατεθειμένος να εισφέρει ρευστά διαθέσιμα σε μια εταιρεία που αντιμετωπίζει δυσχέρειες, εφόσον οι άλλοι μέτοχοι της εταιρείας δεν επιθυμούν να συμβάλουν αναλόγως με τη συμμετοχή τους στο κεφάλαιο.

Συνεπώς, η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι τα δάνεια συνολικού ύψους 24,1125 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορήγησε η Βαυαρία στην NMH κατά την περίοδο Ιουλίου 1994-Μαρτίου 1995, δύναται να αντιπροσωπεύουν κρατική ενίσχυση, η οποία απαγορεύεται από τις διατάξεις του άρθρου 4 στοιχείο γ) της συνθήκης EKAX, της απόφασης αριθ. 3855/91/EKAX της 27ης Νοεμβρίου 1991 (κώδικας ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα) και του άρθρου 61 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ.

Η Επιτροπή αποφάσισε συνεπώς να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 4 της απόφασης αριθ.

3855/91/ΕΚΑΧ της 27ης Νοεμβρίου 1991, αναφορικά με τα παραπάνω δάνεια συνολικού ύψους 24,1125 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων που χορηγήθηκαν στην Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH κατά την περίοδο Ιουλίου 1994-Μαρτίου 1995.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή ζητά από την κυβέρνησή σας να προσκομίσει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με οποιαδήποτε μεταγενέστερη του Μαρτίου 1995 μεταβίβαση χρημάτων από την κυβέρνηση της Βαυαρίας προς την Neue Maxhütte Stahlwerke GmbH, ή οποιαδήποτε επιπρόσθετη προς τα εν λόγω δάνεια ενίσχυση τα οποία αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας ανακοίνωσης ή της διαδικασίας που κινήθηκε τον Νοέμβριο του 1994, καθώς και οποιαδήποτε συμπληρωματική πληροφορία ή παρατήρηση σχετικά με την υπόθεση αυτή, εντός ενός μηνός από την κοινοποίηση της παρούσας επιστολής.

Η Επιτροπή σας υπενθυμίζει ότι οποιαδήποτε ενίσχυση που χορηγείται χωρίς προηγούμενη κοινοποίησή της ή χωρίς να αναμένεται η τελική απόφαση της Επιτροπής, είναι παράνομη και, κατ' αρχάς, πρέπει να επιστραφεί από τη δικαιούχο εταιρεία. Η επιστροφή των χρημάτων πρέπει να γίνεται βάσει των διαδικασιών και των διατάξεων που ορίζει ο γερμανικός νόμος, με τόκο ο οποίος καθορίζεται από το επιτόκιο που χρησιμοποιήθηκε ως επιτόκιο αναφοράς κατά την αξιολόγηση των σχεδίων περιφερειακής ενίσχυσης και με τοκοφόρο ημερομηνία την ημερομηνία χορήγησης της ενίσχυσης.

Η Επιτροπή ζητά από την κυβέρνησή σας να ενημερώσει τη δικαιούχο εταιρεία και την κυβέρνηση της Βαυαρίας για την έναρξη της διαδικασίας, καθώς και για το ενδεχόμενο υποχρέωσης της εν λόγω εταιρείας να επιστρέψει την οικονομική ενίσχυση που έλαβε.

Η Επιτροπή πληροφορεί, επίσης, την κυβέρνησή σας ότι θα δημοσιεύσει ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, καλώντας τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους. Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ θα ενημερωθεί σύμφωνα με το πρωτόκολλο αριθ. 27 της συμφωνίας του ΕΟΧ.»

Η Επιτροπή καλεί διά της παρούσης τα άλλα κράτη μέλη και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα εν λόγω μέτρα, εντός ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας ανακοίνωσης, στην:

European Commission,
Rue de la Loi/Wetstraat 200,
B-1049 Brussels.

Οι παρατηρήσεις αυτές θα κοινοποιηθούν στη γερμανική κυβέρνηση.

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ

Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση

(95/C 312/10)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Ημερομηνία έγκρισης: 12. 7. 1995

Κράτος μέλος: Γαλλία

Αριθ. ενίσχυσης: N 773/B/94

Τίτλος: Ενίσχυση για εθελοντική παύση δραστηριότητας

Σχέδιο εκσυγχρονισμού των οδικών μεταφορών

Στόχος: Να δοθεί η δυνατότητα στις πεπαιλωμένες και μικρής κλίμακας οικογενειακές επιχειρήσεις, που δεν διαθέτουν τις οικονομικές δυνατότητες ή την απαραίτητη τεχνική επιδεξιότητα για να διαφοροποιήσουν τις δραστηριότητές τους ή να στραφούν σε νέες, να αποσυρθούν από την αγορά

Μέτρα: Επιχορήγηση καταβαλλόμενη στον μεταφορέα που παύει τη δραστηριότητά του

Νομική βάση: Σχέδιο εγκυκλίου που απευθύνεται στους νομάρχες των περιοχών και στις γενικές διευθύνσεις εξοπλισμού

Προϋπολογισμός: Περίπου 60 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (9 εκατομμύρια Ecu)

(Ισοτιμία την 1η Μαΐου: 1 Ecu = 6,53 FF)

Ύψος επιχορήγησης: Μέγιστη επιχορήγηση 200 000 γαλλικά φράγκα (30 000 Ecu)

Διάρκεια της ενίσχυσης: 2 έτη

Όροι: Η επιδότηση της αποχώρησης επιφέρει τη διαγραφή της επιχείρησης από τα αρχεία και επομένως την αφαίρεση της άδειας και την κατάθεση του πιστοποιητικού ικανότητας. Οι επιδοτούμενοι θα καταγραφούν στο κεντρικό αρχείο ώστε να μην μπορούν να εγγραφούν εκ νέου ως μεταφορείς σε άλλη νομαρχία

Τα οχήματα θα πωληθούν ή θα καταστραφούν. Όταν πρόκειται για οχήματα παλαιότερα των 7 ετών, η πώληση θα εξαρτάται από το ευνοϊκό αποτέλεσμα του ελέγχου από το Κέντρο Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΕΖΕΣ

Έγκριση κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με το άρθρο 61 της συμφωνίας ΕΟΧ και το άρθρο 11 της πράξης που αναφέρεται στο σημείο 16 του παραρτήματος XV της συμφωνίας για τον ΕΟΧ

Απόφαση της Εποπτεύουσας Αρχής ΕΖΕΣ να μην προβάλει αντιρρήσεις

(95/C 312/11)

Ημερομηνία έγκρισης: 27. 9. 1995

Κράτος ΕΖΕΣ: Νορβηγία

Ενίσχυση αριθ.: 95-004

Τίτλος: Υφιστάμενη κρατική ενίσχυση στη ναυπηγική βιομηχανία:

- επιχορηγήσεις για ναυπηγικές εργασίες, νέες κατασκευές και μετατροπές
- εγγυήσεις εξαγωγικών πιστώσεων για πλοία (από το ΙΕΕΠ)
- καθεστώς εγγυήσεων για την κατασκευή πλοίων

Στόχοι: Παραγωγική ενίσχυση στις ναυπηγικές εργασίες ανάλογα με τη σύμβαση

Νομική βάση:

- Οδηγίες του βασιλικού υπουργείου βιομηχανίας και ενέργειας της 28. 12. 1994 (Foresegner for statleg støtte ved konstrahering av skip), όπως τροποποιήθηκαν από τις οδηγίες του υπουργείου της 18. 1. 1995
- Για τις εγγυήσεις του Ινστιτούτου Εγγυήσεων για Εξαγωγικές Πιστώσεις (ΙΕΕΠ) και το καθεστώς εγγυήσεων

για ναυπηγικές εργασίες: ο ετήσιος κρατικός προϋπολογισμός

Προϋπολογισμός: Για το καθεστώς επιχορηγήσεων για ναυπηγικές εργασίες και μετατροπές πλοίων: 1 064 εκατομμύρια νορβηγικές κορόνες για το 1995

Ένταση ενίσχυσης: Για την κατασκευή σκαφών άνω των 100 GT:

- 9% για σκάφη με συμβατική αξία το λιγότερο 10 εκατομμύρια Ecu
- 4,5% για σκάφη με συμβατική αξία κάτω των 10 εκατομμυρίων Ecu
- 4,5% για μείζονες μετατροπές σκαφών το λιγότερο 1 000 GT

Πιστωτικές εγγυήσεις εντός των ορίων του OECD— Διακανονισμός σχετικά με τις εξαγωγικές πιστώσεις για πλοία

Διάρκεια: Μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995

Όροι: Εκθέσεις σύμφωνα με το άρθρο 12 της πράξης που αναφέρεται στο σημείο 16 του παραρτήματος XV στη συμφωνία για τον ΕΟΧ

ΕΖΕΣ-ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΖΕΣ

(95/C 312/12)

1. Σύνθεση του Δικαστηρίου

Μετά την προσχώρηση της Αυστρίας, Φινλανδίας και Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και σύμφωνα με τη συμφωνία περί μεταβατικής ρύθμισης για ορισμένη περίοδο μετά την προσχώρηση ορισμένων κρατών ΕΖΕΣ στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ο διορισμός των δικαστών που υπεδείχθησαν από αυτά τα κράτη ολοκληρώθηκε στις 30 Ιουνίου 1995.

Η συμφωνία για τον ΕΟΧ άρχισε να ισχύει όσον αφορά το Πριγκηπάτο του Λιχτενστάιν την 1η Μαΐου 1995. Σύμφωνα με την υπόδειξη της κυβέρνησης του Λιχτενστάιν ο κ. Carl Baudenbacher διορίστηκε δικαστής του Δικαστηρίου ΕΖΕΣ με κοινή συμφωνία των τριών συμβαλλομένων μερών στη συμφωνία μεταξύ των κρατών ΕΖΕΣ για την ίδρυση μιας Εποπτεύουσας Αρχής και ενός Δικαστηρίου (Συμφωνία ΕΑ/Δικαστηρίου) για την περίοδο από 6ης Σεπτεμβρίου 1995 έως 5 Σεπτεμβρίου 2001. Σε δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου ΕΖΕΣ στις 6 Σεπτεμβρίου 1995, ο κ. Carl Baudenbacher έδωσε τον όρκο που ορίζεται στο πρωτόκολλο 5 άρθρο 2 της συμφωνίας ΕΑ/Δικαστηρίου.

2. Εκλογή του Προέδρου του Δικαστηρίου

Μετά το διορισμό του νέου δικαστή στο Δικαστήριο ΕΖΕΣ ο κ. Bjørn Haug παραιτήθηκε από τη θέση του ως Προέδρου προκειμένου να επιτρέψει στους τρεις δικαστές να λάβουν μέρος στην εκλογή. Μετά ταύτα, στις 6 Σεπτεμβρίου 1995, ο κ. Bjørn Haug εξελέγη πρόεδρος του Δικαστηρίου ΕΖΕΣ σύμφωνα με το άρθρο 30 της συμφωνίας ΕΑ/Δικαστηρίου για την περίοδο από 6ης Σεπτεμβρίου 1995 έως 31 Δεκεμβρίου 1996.

3. Διορισμός του Γραμματέα του Δικαστηρίου ΕΖΕΣ

Ο κ. Per Christiansen διορίστηκε γραμματέας του Δικαστηρίου ΕΖΕΣ σύμφωνα με το πρωτόκολλο 5, άρθρο 9 της συμφωνίας ΕΑ/Δικαστηρίου για την περίοδο από 1ης Σεπτεμβρίου 1995 έως 31 Αυγούστου 1998, διαδεχόμενος την κυρία Karin Hökberg. Σε δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου ΕΖΕΣ στις 6 Σεπτεμβρίου 1995, ο κ. Per Christiansen έδωσε τον όρκο που ορίζεται στο πρωτόκολλο 5 άρθρο 10 της συμφωνίας ΕΑ/Δικαστηρίου.

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Ανακοινώσεις που δημοσιεύθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2137/85 του Συμβουλίου της 25ης Ιουλίου 1985 (*) — Σύσταση

(95/C 312/13)

1. **Επωνυμία του ομίλου:** Büro der GEMA, MCPS und SDRM zur Europäischen Lizenzierung, EWIV, genannt «BEL»
2. **Ημερομηνία εγγραφής του ομίλου στο μητρώο:** 28. 9. 1995
3. **Τόπος εγγραφής του ΕΟΟΕ:**
 - α) **Κράτος μέλος:** D
 - β) **Περιοχή:** D-80097 München
4. **Αριθμός μητρώου του ομίλου:** HRA 70482
5. **Δημοσίευση(εις):**
 - α) **Πλήρης τίτλος της δημοσίευσης:** 1) Bundesanzeiger
2) Süddeutsche Zeitung
 - β) **Όνοματεπώνυμο και διεύθυνση του εκδότη:** 1) Bundesanzeiger Verlagsges. mbH., Postfach 10 80 06, D-5000 Köln 1
2) Süddeutsche Zeitung, D-80289 München
 - γ) **Ημερομηνία δημοσίευσης:** 1) 31. 10. 1995
2) 9. 10. 1995

(*) ΕΕ αριθ. L 199 της 31. 7. 1985, σ. 1.

Εξοπλισμός Η/Υ, λογισμικό και τεχνική υποστήριξη

Προκήρυξη κατακύρωσης σύμβασης

(95/C 312/14)

1. **Αναθέτουσα αρχή:** Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Γενική Διεύθυνση Τηλεπικοινωνίες, αγορά των πληροφοριών και αξιοποίηση της έρευνας, Μονάδα ΧΠ.Ε.3, Πιλοτικά Προγράμματα, Jean Monnet Building, L-2920 Λουξεμβούργο.
2. **Επιλεγείς τύπος της διαδικασίας:** Δικαιολόγηση στην περίπτωση διαδικασίας μέσω διαπραγματεύσεων χωρίς προηγούμενη δημοσίευση.
Ανοικτή διαδικασία.
3. **Κατηγορία και περιγραφή των υπηρεσιών. Κωδικός CPC αριθ.:** Προμήθεια υποδομής (εξοπλισμός Η/Υ, λογισμικό και τεχνική υποστήριξη) για την παρουσίαση πληροφοριών σχετικά με θέματα που αφορούν την Ευρώπη και τα μέσα μαζικής επικοινωνίας (DEMOCON).
Κωδικοί CPC αριθ. 84 και 85.
4. **Ημερομηνία κατακύρωσης της σύμβασης:** 28. 9. 1995.
5. **Κριτήρια κατακύρωσης της σύμβασης:** Η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 1 της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ της 18. 6. 1992.
6. **Αριθμός των προσφορών που παρελήφθησαν:** 1.
7. **Όνομα και διεύθυνση του συμβασιούχου:** Siemens Nixdorf S.A. 110-116, Chaussée de Charleroi, B-1060 Bruxelles.
8. **Τιμή:** 8 548 542 Ecu για 4 έτη.
9. **Ποσό και μέρος της σύμβασης που παραχωρήθηκε σε τρίτους:**
10. **Λοιπές πληροφορίες:**
11. **Ημερομηνία δημοσίευσης της προκήρυξης στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:** ΕΕ 95/S 63 και 95/C 79 της 31. 3. 1995.
12. **Ημερομηνία αποστολής της προκήρυξης:** 14. 11. 1995.
13. **Ημερομηνία παραλαβής της προκήρυξης από την Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:** 14. 11. 1995.
- 14.